

| BelastingBelangen Augustus 2015

Prinsjesdag 2015

Prinsjesdag, de derde dinsdag in september. Het is een belangrijke dag voor de Nederlandse politiek, een hoogtepunt in onze democratie. Met de troonrede van onze Koning, met de hoofdlijnen van het regeringsbeleid voor het volgende jaar. Prinsjesdag is een dag vol rituelen. De tocht met de gouden koets, maar ook – ieder jaar weer vaste prik – het voortijdig uitlekken van de beleidsplannen voor het volgend jaar. En de minister van het beroemde koffertje, waar de begroting allang niet meer in past, die roept dat het volgend jaar niet weer zal gebeuren.

Dit jaar wordt het een feestbegroting. De reparatie van de koopkracht is gelukt, zo koppen de zoekmachines. Behalve werkend Nederland gaan ook ouderen en uitkeringsgerechtigden er op vooruit. Het kabinet kan een lastenverlichting van € 5 miljard doorvoeren; de geraamde groei voor 2016 wordt niet gebruikt voor herzieningen, maar voor 'het uitdelen van kadotjes'. Minister Dijsselbloem van Financiën zegt wat we allemaal al dachten: 'Na de zware crisisjaren is het dit jaar een relatief makkelijke begroting.'

Fiscaal valt er geen spectaculair nieuws te verwachten. Van de belastingherziening wordt alleen Pakket 1 doorgevoerd – voor de details: zie BelastingBelangen van juni 2015: [Hoofdlijnen van de voorgenomen belastingherziening](#) – en de box 3 heffing krijgt een gestaffeld rendement als vermeld in [Box 3: massaal bezwaar + gestaffeld rendement](#) in dit nummer van uw fiscale lijfblad.

De voorgestelde aanpassing van de vermogensrendementsheffing kan nog wel wat politieke heisa opleveren. Het kabinet wil een hoger fictief rendement naarmate het vermogen groter is. Deze aanpak is gebaseerd op de veronderstelling dat met grotere vermogen meer rendement kan worden behaald dan met een kleiner kapitaal. Waar dat op gebaseerd is, staat er niet bij. En dat een belastingheffing over het daadwerkelijk behaalde rendement niet kan is – in deze digitale wereld – ook niet erg overtuigend. Verder staan er nog wat losse onderwerpen op de fiscale rol. Denk aan aanscherping van het gebruikelijkheidscriterium in de werkkostenregeling, nieuwe regels voor pensioen in eigen beheer, personeelsleningen en de partneralimentatie. En voor 2017 de Autobrief.

BelastingBelangen blijft ook na Prinsjesdag 2015 een bron van inspiratie voor fiscaal bewuste ondernemers en hun adviseurs. Vol lucratieve ideeën om belasting te besparen, in de zaak en in privé. Laat dit nummer van BelastingBelangen u overtuigen.

Ik wens u veel leesplezier.

Hans Zwagemaker,
hoofdredacteur

| Inhoudsopgave

Nieuws

Pensioen in eigen beheer: wordt het OBR of OSEB?	01
Box 3: massaal bezwaar + gestaffeld rendement	03
Partneralimentatie: anders én korter	06
Rentemiddeling: besparen op hypotheekrente	08
Gehuurd woon-werkpand: 28% kostenaftrek	10
De boodschappenauto van de zaak: mét bijtelling	11
Alimentatie: aftrekbaar, belast en geen schenking	13
Reistijd in loondienst telt wél mee voor urencriterium	14
Het einde van de BTW-fiscale eenheid	16
Tattoos: kunst of geen kunst, 6% of 21% BTW	33
Uitdeling van winst = opbrengst voor de HIR	35
Betalingskorting mét BTW-voordeel	36
EU-verordening voor grensoverschrijdend erven	38
Teruggaaf agio: belast door voortijdige creditering	39
Combinatie BV en eenmanszaak: goed regelen	42
Vordering op medemaat: onzakelijke lening	44
RDA gaat op in WBSO per 2016	47

Tips

Let op de bewijslastverdeling bij privégebruik auto	05
Zonnepanelen: extra inkomsten voor uw sportclub	09
Gebruikelijk loon: voor de DGA én zijn echtgenoot	12
Temper een big spender in uw testament	15
Uw tweede woning in Frankrijk: belasting terugvragen!	19
Onderhoud, verbetering en afschrijving	22
Een kostenegaliseringsreserve: altijd goed	26
DGA: let op uw rekeningcourantschuld	28
Meerdere werkgevers, één samenhangende groep	31
Onverwacht groot voordeel? Ga geruisloos de BV in!	34
Vraag buitenlandse BTW terug, vóór 30 september	37
Let op bij verbreking BTW-fiscale eenheid	41
Echtscheiding in cijfers: voor uw financiële planning	43
Uitkering door kredietverzekering: geen betaling	46
Maten: ongelijke kapitaalrekeningen nu regelen	48

Vragen

Aanwijzen van gerichte vrijstellingen: hoe dan?.....	17
Schenken of erven bij overlijden binnen 180 dagen?	20
Nog dit jaar een nieuwe auto kopen?	21
Moet ik BTW rekenen over verzendkosten?	27
Welke risico's loop ik met zzp-voorbeeldcontracten?.....	29
BTW-herziening in jaar van ingebruikneming: volledig of voor 1/10 deel?	30
Een onverwacht einde van de TBS-regeling?	32

Special

Met pensioen of doorwerken	23
----------------------------------	----

Pensioen in eigen beheer: wordt het OBR of OSEB?

28 augustus 2015

Staatssecretaris Wiebes van Financiën heeft pal vóór het zomerreces een brief naar de Tweede Kamer gestuurd en daarin twee mogelijke oplossingen aangereikt voor de fiscale problemen rondom het pensioen in eigen beheer. Het gaat om de oudedagsbestemmingsreserve (OBR) en het oudedagssparen in eigen beheer (OSEB). De staatssecretaris gaat in september hierover in overleg met de Tweede Kamer.

Veel directeuren-grotaandeelhouders zijn uitgekeken op pensioen in eigen beheer. Het grote verschil tussen de fiscale en commerciële waardering van hun pensioenverplichtingen heeft tot gevolg dat de BV geen dividend meer kan uitkeren en dat zij in de toekomst verplicht zijn om het volledige vermogen in de BV als pensioenuitkering – tegen 52% belastingheffing – op te nemen. Veel DGA's zijn om die reden gestopt met een verdere pensioenopbouw. Zie ook BelastingBelangen, december 2013: [De toekomst van pensioen in eigen beheer](#); Eindejaartips 2014 voor ondernemers met een BV, november 2014: [Dividenduitkeringen of afkoop pensioen?](#) en [Pensioen in eigen beheer: hoe nu verder?](#)

Staatssecretaris Wiebes vindt de huidige systematiek van de pensioenopbouw in eigen beheer te ingewikkeld. Hij draagt in zijn brief twee alternatieven aan, de oudedagsbestemmingsreserve (OBR) en het oudedagssparen in eigen beheer (OSEB). Daarbij geeft hij in hoofdlijnen aan hoe de overgang van de huidige systematiek naar het nieuwe stelsel kan plaatsvinden. De nieuwe fiscale behandeling voor pensioen in eigen beheer moet passen binnen de al eerder genoemde randvoorwaarden, te weten:

- het pensioengeld moet binnen de onderneming als werkkapitaal beschikbaar blijven;
- het moet mogelijk zijn om een regeling te treffen voor (potentiële) nabestaanden, en
- de aanpassing van de fiscale behandeling moet budgettair neutraal zijn.

De **oudedagsbestemmingsreserve (OBR)** biedt de DGA de mogelijkheid om jaarlijks een deel van de winst van de BV te reserveren voor zijn oudedagsvoorziening. De jaarlijkse toevoeging is een (nog vast te stellen) vast percentage van de pensioengrondslag van de DGA, tot een maximum van € 100.000, en te verminderen met de franchise van € 11.936 (bedrag 2015). Door een vast percentage te hanteren voor de jaarlijkse reservering wordt geen rekening meer gehouden met leeftijd, verschil in sterftекansen etc. Door de jaarlijkse toevoeging kan verlies in de BV ontstaan. De OBR is onderdeel van het fiscale vermogen van de BV; op de commerciële balans hoeft deze reserve niet te worden vermeld.

De OBR biedt in de opbouwfase geen juridisch afdwingbare pensioenrechten voor de DGA en zijn partner. Dat heeft tot gevolg dat wanneer de DGA gaat scheiden een verevening van pensioenrechten niet aan de orde is. De DGA moet op de pensioendatum of bij verkoop van de aandelen in zijn BV de OBR benutten om een lijfrente aan te kopen bij een professionele verzekeraar. De DGA kan er ook voor kiezen om de oudedagsuitkeringen door de BV zelf te laten doen, in beginsel gedurende 20 jaar. De uitkeringen zijn belast in box 1. Wordt de OBR niet aangewend, dan valt die vrij ten gunste van de winst van de BV en is daarover vennootschapsbelasting plus revisierente verschuldigd.

Bij het **oudedagssparen in eigen beheer (OSEB)** kan de DGA er voor kiezen om jaarlijks een bepaald deel van zijn loon te sparen voor de oudedag. De jaarlijkse reservering kan gebaseerd zijn op een staffel, of – net als bij de OBR – een vast opbouwpercentage. Als de DGA in enig jaar niets reserveert, kan hij dat later niet inhalen. De OSEB-spaarpot wordt jaarlijks opgerent met de marktrente. Bij deze variant ontstaan er voor de DGA en zijn partner wél direct juridisch afdwingbare rechten op het 'spaarpotje'. De oudedagsspaarverplichting komt op de balans en representeert de aanspraak van de DGA. De OSEB-verplichting is fiscaal en commercieel vreemd vermogen. De OSEB moet op de pensioendatum of bij verkoop van de aandelen in de BV worden omgezet in een lijfrente, een lijfrentespaarrekening of lijfrentebeleggingsrecht, met een recht op jaarlijks gelijkblijvende uitkeringen gedurende 20 jaar. Dat kan bij een professionele verzekeraar, bank of beheerder van een beleggingsinstelling, of bij de eigen BV. Wordt de OSEB niet omgezet in een recht op periodieke uitkeringen, dan valt die alsnog vrij ten gunste van de winst, met heffing van vennootschapsbelasting en 20% revisierente.

Overgangsrecht

Het overgangsrecht biedt de DGA de mogelijkheid om al dan niet over te stappen naar de OBR. Hij kan de pensioenreservering in eigen beheer voor de fiscale waarde omzetten in een OBR, zonder dat ter zake loon- of vennootschapsbelasting verschuldigd is. De DGA kan er ook voor kiezen zijn pensioenreserve aan te houden. Een verdere opbouw is niet meer mogelijk, de DGA kan wel in de OBR gaan reserveren.

Ook bij OSEB kan de bestaande pensioenreserve, ook voor de fiscale waarde, zonder belastingheffing worden omgezet in een oudedagsspaarverplichting.

Het omzetten van de huidige pensioenreservering voor de fiscale waarde betekent de facto het 'afzien van pensioenrechten'. Dat leidt niet tot belastingheffing, maar vergt – uiteraard – wél de instemming en medeondertekening door de partner van de DGA.

De staatssecretaris geeft aan dat hij een voorkeur heeft voor de OSEB. Hij wil het pensioendossier in september met de Tweede Kamer bespreken en hij streeft er naar de wettelijke regeling per 1 januari 2016 aan te passen.

Commentaar

De brief van Financiën is duidelijk: het pensioen in eigen beheer in zijn huidige vorm komt binnenkort te vervallen. Veel DGA's zullen daar niet rouwig om zijn. En de keuze tussen de OBR en OSEB zal hen ook niet in vervoering brengen. Hun belangstelling gaat uit naar het overgangsrecht: hoe kan de bestaande pensioenpot fiscaal vriendelijk worden benut. Door de pensioenreserve om te zetten in de OBR of OSEB komt – in de toekomst – een dividenduitkering weer in beeld, maar dan moet de partner wel meetekenen. Voor gescheiden DGA's is dat een heuse uitdaging als de pensioenrechten van de ex niet bij derden zijn afgestort. En waarom biedt het overgangsrecht niet de mogelijkheid om de pensioenreservering gewoon te laten vrijvallen en aan de winst van de BV toe te voegen. De wetgever zou daarbij dan wel – realiter – moeten afzien van de heffing van revisierente.

Box 3: massaal bezwaar + gestaffeld rendement

29 augustus 2015

De belastingheffing in box 3 staat zwaar onder druk. De forfaitaire 1,2% heffing pakt voor veel spaarders hoger uit dan het werkelijke rendement op hun spaargeld. Met een rente van minder dan 1% op een spaarrekening is de box 3 heffing geworden tot 'onteigening'. Dat is – populair gezegd – het standpunt in de proefprocedure over de rechtmatigheid van de vermogensrendementsheffing: zie ook BelastingBelangen, april 2014: [Proefprocedure tegen box 3 heffing](#). Die procedure heeft inmiddels ruim 10.000 bezwaarschriften opgeleverd. Financiën heeft besloten de 'massaalbezwaarprocedure' op deze zaak van toepassing te verklaren: belastingplichtigen hoeven geen bezwaar meer te maken, zij kunnen meeliften op de uitspraak in de lopende procedure. Financiën heeft recent bekend gemaakt dat de box 3 heffing zal worden aangepast, meer rechtvaardig zal worden. Wat en hoe wordt op Prinsjesdag bekend gemaakt, maar dat is – traditiegetrouw – al uitgelekt.

De proefprocedure van de Bond voor Belastingbetalers en Grant Thornton over de rechtmatigheid van de vermogensrendementsheffing op spaartegoeden heeft een tsunami aan bezwaarschriften opgeleverd. De teller staat inmiddels op ruim 10.000.

Staatssecretaris Wiebes van Financiën heeft deze bezwaarschriften aangewezen als 'massaal bezwaar'. Door deze aanwijzing is het niet meer nodig om alsnog een bezwaarschrift in te dienen tegen een aanslag in box 3 over spaartegoeden: als de Belastingdienst door de rechter niet geheel in het gelijk wordt gesteld worden alle belastingaanslagen herzien, ook van de belastingplichtigen die geen bezwaarschrift hebben ingediend.

Deze aanwijzing geldt (met terugwerkende kracht) per 30 juni 2015 en betreft:

- alle bezwaarschriften waarop op die datum nog geen uitspraak was gedaan;
- alle aanslagen inkomstenbelasting 2013 en 2014 over de opbrengst van spaartegoeden die op 30 juni 2015 nog niet definitief waren vastgesteld.

Een bezwaarschrift is nog wél nodig voor:

- aanslagen inkomstenbelasting die op 30 juni 2015 onherroepelijk vaststonden. Tegen die aanslagen kan nog ambtshalve bezwaar worden gemaakt;
- de belastingplichtige die van mening is dat de box 3 heffing niet alleen in algemene zin maar met name in zijn specifieke situatie tot een buitensporig zware last leidt;
- de belastingplichtige die niet alleen bezwaar wil maken tegen de box 3 heffing op spaartegoeden, maar ook tegen de box 3 heffing op ander beleggingsvermogen.

Minister Dijsselbloem van Financiën heeft onlangs laten weten dat hij met de herziening van ons belastingstelsel een andere, meer rechtvaardige box 3 heffing tot stand wil brengen. Zie ook BelastingBelangen, april 2015: [Alternatieven voor de box 3 heffing](#).

De aanpassingen van de box 3 heffing staan gepland per 1 januari 2016, en worden op Prinsjesdag, met het Belastingplan 2016 bekend gemaakt. Inmiddels is een deel van de plannen al uitgelekt. Daaruit blijkt dat het kabinet niet kiest voor een belastingheffing over de daadwerkelijk behaalde rendementen – dat is te ingewikkeld – maar voor een gestaffeld rendement: hoe groter het vermogen, des te hoger is het fictieve rendement. Het tarief van 30% blijft gehandhaafd, de vrijstelling gaat omhoog van € 21.330 naar € 25.000 per persoon.

Het voorgestelde fictief rendement bedraagt:

- 2,9% bij een vermogen tussen € 25.000 en € 125.000 (effectieve belasting 0,87%);
- 4,7% bij een vermogen van € 125.000 tot € 1.025.000 (effectieve belasting 1,41%);
- 5,5% bij een vermogen van meer dan € 1.025.000 (effectieve belasting 1,65%).

Deze aanpassing kost de schatkist per saldo niets: de vrijstelling in box 3 gaat omhoog, maar de hogere forfaitaire rendementen leiden tot meer inkomsten en dat heft elkaar op. De aanpassing heeft wel een licht nivellerend effect.

Commentaar

De uitkomst van de proefprocedure is ongewis, en dat geldt ook voor de voorstellen tot aanpassing van de box 3 heffing.

De fiscale wetgever heeft een 'wide margin of appreciation' en er is een goede kans dat het Europese Hof die vrijheid van de wetgever zo ruim vindt dat de huidige box 3 heffing daar wel in past. De Bond van Belastingbetalers vindt de vermogensrendementsheffing 'strijdig met het eigendomsrecht', met het recht op ongestoord genot van eigendom zoals dat is vastgelegd in het Eerste Protocol van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het EU-Hof neemt dat slechts bij hoge uitzondering aan, en wel als de wetgever uitgangspunten heeft gehanteerd die van 'iedere redelijke grond zijn ontbloot'. De general interesttoets – ofwel: dient de box 3 heffing 'een legitiem doel in het algemeen belang' – biedt weinig perspectief op winst in de procedure.

Als de general interesttoets houdt, moet het EU-Hof vervolgens beoordelen of de fiscale regeling in het specifieke geval van de belastingplichtige zo onredelijk uitwerkt dat die voor hem in strijd is met het EVRM. Ook dat beslist het Hof slechts incidenteel. De rechter constateert een inbreuk op het EVRM als de fiscale maatregel voor de belastingplichtige heeft geleid tot een 'individuele en buitensporige last'. Daar liggen de betere kansen op winst in de procedure. Uit het besluit van Financiën tot aanwijzing van de 'massaalbezwaarprocedure' blijkt dat dit argument niet meegenomen is in de collectieve aanpak: de belastingplichtige die dit standpunt wil verdedigen zal alsnog een individueel bezwaarschrift moeten indienen.

Let op de bewijslastverdeling bij privégebruik auto

31 augustus 2015

Bent u in discussie met de inspecteur over de bijtelling privégebruik auto? Vindt hij uw kilometeradministratie ondeugdelijk? Voordat u daar tegenin gaat moet u eerst checken of de inspecteur wel heeft aangetoond dat de auto aan u ter beschikking is gesteld. Uit recente rechterlijke uitspraken blijkt dat de inspecteur dat moet aantonen, en dat dit niet altijd eenvoudig is. Zie ook BelastingBelangen, juni 2015: [Geen beschikkingsmacht, geen bijtelling privégebruik](#) en in dit nummer: [De boodschappenauto van de zaak: mét bijtelling](#).

Partneralimentatie: anders én korter

24 augustus 2015

Drie leden van de Tweede Kamer – uit de fracties van de VVD, PvdA en D66 – hebben een initiatiefwetsvoorstel ingediend om de partneralimentatie ingrijpend te herzien. Zij willen dat de alimentatie eerlijker en simpeler wordt. De initiatiefnemers geven de partneralimentatie een nieuwe grondslag: de alimentatie moet een financiële compensatie bieden voor het verlies aan verdien capaciteit die door het huwelijk is ontstaan. De duur van de uitkeringen gaat omlaag, van 12 jaar naar maximaal 5 jaar, en de berekening van de alimentatie wordt sterk vereenvoudigd. Het wetsvoorstel biedt echtgenoten contractvrijheid: zij kunnen de wettelijke regeling terzijde stellen en zelf de hoogte en duur van de alimentatie regelen.

De Tweede Kamerleden Van Oosten (VVD), Recourt (PvdA) en Berndsen-Jansen (D66) hebben een wetsvoorstel ingediend om de partneralimentatie te herzien. De initiatiefnemers willen dat de alimentatie eerlijker en simpeler wordt. Hun wetsvoorstel biedt een nieuwe grondslag voor de partneralimentatie, een sterk vereenvoudigde berekeningsmethode en een kortere duur van de uitkeringen.

Voor het vaststellen van de alimentatie moet niet langer de behoefte van de ex-echtgenoot centraal staan, maar de mogelijkheden om na een echtscheiding terug te keren op de arbeidsmarkt. Zijn die mogelijkheden afgenomen door keuzes die de echtgenoten tijdens het huwelijk hebben gemaakt, dan moet de partneralimentatie daar compensatie voor bieden. De partneralimentatie is een financiële compensatie voor huwelijksgereleerd verlies aan verdien capaciteit, voor de achterstand op de arbeidsmarkt die is ontstaan doordat een van de partners geen of minder tijd aan zijn of haar carrière heeft kunnen besteden.

De alimentatie wordt eenmalig vastgesteld; een herziening van de alimentatie bij gewijzigde financiële omstandigheden is in de nieuwe opzet niet meer mogelijk. Ook het opnieuw gaan samenwonen of hertrouwen, of kinderen uit een nieuwe relatie, zijn geen reden voor het wijzigen van de partneralimentatie. De wettelijke regeling voorziet niet in een indexatie van de uitkeringen.

De initiatiefnemers accepteren met deze nieuwe grondslag dat het einde van het huwelijk kan leiden tot verlies van welstand voor een van de echtgenoten. Zij vinden dat redelijk omdat zo wordt aangesloten bij de verschillen die ook al vóór het huwelijk tussen de echtgenoten bestonden. Het huwelijk op zich rechtvaardigt – volgens de initiatiefnemers – niet een overdracht van inkomen ná het huwelijk. Het recht op partneralimentatie ontstaat pas als er sprake is van verlies van verdien capaciteit bij een van de partners door het huwelijk. Het initiatiefwetsvoorstel wil met deze aanpak de ex-partners prikkelen om na de echtscheiding financieel weer op eigen benen te gaan staan.

Een terugkeer naar de arbeidsmarkt is niet goed mogelijk c.q. wenselijk als er de zorg is voor een kind dat jonger is dan 12 jaar. In dat geval moet – vanwege het belang van het kind – partneralimentatie mogelijk blijven. De zorg voor kinderen ouder dan 12 jaar vinden de initiatiefnemers geen belemmering voor een terugkeer naar de arbeidsmarkt.

De duur van de alimentatie-uitkeringen moet sterk omlaag. Volgens de initiatiefnemers is er geen maatschappelijk draagvlak meer voor de huidige duur van 12 jaar. Zij kiezen voor uitkeringen gedurende de

helft van de duur van het huwelijk, met een maximum van 5 jaar. Uitzonderingen gelden voor huwelijken waaruit kinderen zijn geboren die bij de scheiding nog geen 12 jaar zijn, en zeer langdurige huwelijken – van meer dan 15 jaar – waarbij een van de partners op latere leeftijd niet meer werkt. De alimentatieplicht eindigt in ieder geval bij het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd. Heeft een huwelijk korter dan 3 jaar geduurd, dan bestaat geen recht op alimentatie. Volgens de initiatiefnemers kan dan geen sprake zijn van een ernstige vermindering van de kansen op de arbeidsmarkt als gevolg van het huwelijk.

Het wetsvoorstel gaat uit van een volledige contractvrijheid tussen echtgenoten: de wettelijke regeling is slechts van toepassing indien en voor zover de echtgenoten geen andersluidende afspraken over de partneralimentatie hebben gemaakt. Echtgenoten kunnen zelf de omvang én duur van de uitkeringen vaststellen, in afwijking van de wet. Dat kan vóór of tijdens het huwelijk, bij huwelijksvoorwaarden of bij echtscheidingsconvenant.

Samenwonenden hebben geen wettelijk recht op partneralimentatie. Zij kunnen vrijwillig aansluiten bij de wettelijke regeling voor gehuwden, of andere afspraken maken.

De initiatiefnemers wijzen een défiscalisering van alimentatie af vanwege de ingrijpende gevolgen op een groot aantal beleidsterreinen. De nieuwe regeling voor partneralimentatie moet gaan gelden voor verplichtingen die ingaan nadat het wetsvoorstel kracht van wet heeft verkregen. Voor lopende alimentaties blijft de huidige regeling van toepassing.

Commentaar

Een aanpassing van de huidige regeling voor partneralimentatie is alleszins gewenst. Het initiatiefwetsvoorstel gaat – veel meer dan de huidige wettelijke regeling – uit van een gelijkwaardige positie van beide echtgenoten. Dat is een goede zaak. De nieuwe grondslag voor alimentatie, een compensatie voor huwelijksgerelateerd verlies aan verdien capaciteit, biedt een goede koppeling met de feitelijke gang van zaken en rolverdeling binnen het huwelijk. Een kortere alimentatieduur – van in beginsel maximaal 5 jaar, met enkele terechte uitzonderingen – kan rekenen op een breed maatschappelijk draagvlak. Dat geldt ook voor het uitgangspunt dat echtgenoten de wettelijke regeling kunnen negeren en de partneralimentatie zelf anders kunnen vaststellen. Goede kans dat dit wetsvoorstel de eindstreep zal halen en kracht van wet zal verkrijgen, vanwege de eigentijdse aanpak én de brede politieke herkomst.

Rentemiddeling: besparen op hypotheekrente

29 augustus 2015

De hypotheekrente is laag en veel eigenwoningbezitters overwegen om hun hypotheek over te sluiten om te profiteren van de lage rente. De praktijk leert dat het vaak bij overwegen blijft: de kosten en administratieve rompslomp van het oversluiten blijken toch een te hoge drempel. Sommige banken doen het anders. Zij bieden hun hypotheekklanten rentemiddeling aan: de (hogere) rente op de lopende hypotheek wordt gemiddeld met de actuele (lagere) marktrente en de boeterente – voor het aanpassen van de lopende vaste rente – wordt uitgesmeerd over de resterende looptijd van de lening. Dat kost de klant wel een opslagje, maar dat kost veel minder dan het oversluiten. Financiën heeft onlangs de fiscale aspecten van rentemiddeling bekend gemaakt.

Bij rentemiddeling wordt de rente op een lopende hypothecaire lening gemiddeld met de actuele, lagere marktrente. De lopende rentevastperiode – met de hogere rente – wordt afgebroken en vervangen door een nieuwe rentevastperiode. Voor die nieuwe periode geldt de gemiddelde rente, plus een opslag. Die opslag bestaat uit twee elementen:

- de boeterente die de bank vraagt als compensatie voor de misgelopen rente op het tussentijds opengebroken contract. Die boeterente wordt uitgesmeerd over de resterende looptijd van de lening, én
- andere opslagen, bijvoorbeeld ter vergoeding voor het risico van het vroegtijdig volledig aflossen van de hypotheek bij verkoop van de woning.

Financiën heeft de fiscale aspecten van rentemiddeling verduidelijkt.

De boeterente is aftrekbaar als kosten van geldleningen behorend tot de eigenwoningschuld. Het uitsmeren van de boeterente over een nieuwe rentevastperiode via een opslag op de te betalen rente maakt dit niet anders. De andere opslagen zijn veelal een vergoeding voor het risico van het vroegtijdig volledig aflossen van de hypothecaire lening bij verkoop. Een dergelijke opslag kan niet worden aangemerkt als rente of kosten van geldleningen en is dan ook niet aftrekbaar. Deze opslag moet worden afgesplitst van de eigenlijke rentevergoeding. Zo'n splitsing kan achterwege blijven – en de gehele vergoeding is als rente aftrekbaar – als het totaal van de opslagen verwaarloosbaar is. Daarbij geldt een grens van 0,2%. Volgens Financiën zal het totaal van de opslagen bij rentemiddeling – voor de boeterente én andere opslagen – meestal meer dan 0,2% zijn.

Commentaar

Rentemiddeling lijkt een goed alternatief voor het oversluiten van de hypotheek. De – naar verluidt zes – banken die het thans aanbieden weten wat dienstbaar bankieren is. Financiën zal de sector vragen om de optie van rentemiddeling ruimhartig aan te bieden.

Zonnepanelen: extra inkomsten voor uw sportclub

31 augustus 2015

Sportverenigingen kunnen – net als particulieren – BTW-ondernemer worden door zonnepanelen te plaatsen op het dak van het clubgebouw. Dat kan de sportclub een aardig voordeel opleveren.

De diensten van sportverenigingen aan hun leden zijn vrijwel altijd BTW-vrijgesteld. Voorwaarde voor die vrijstelling is dat de club geen winst beoogt. Wordt er toch winst gemaakt, dan is dat geen probleem als die winst maar voor de hoofdactiviteit van de club – het beoefenen van sport – wordt gebruikt.

Als de sportvereniging zonnepanelen plaatst, kan zij BTW-ondernemer worden. Vereist is dan wel dat de club de daarmee opgewekte energie tegen vergoeding terug levert aan het elektriciteitsnet. De club kan de omzetbelasting op de aanschaf en plaatsing van de panelen als voorbelasting aftrekken, en moet BTW berekenen over de stroom die aan het energiebedrijf wordt geleverd. Let op: als de vereniging de opgewekte energie uitsluitend zelf gebruikt, is er geen BTW-aftrek: dan geldt de BTW-vrijstelling van de sportvereniging.

Bij een BTW-belaste exploitatie van de zonnepanelen kan de sportvereniging ook gebruik maken van gunstige regelingen in de energiebelasting. Denk aan de salderingsregeling, of de vrijstelling van energiebelasting voor het verbruik van zelf opgewekte elektriciteit. Een aardige opzet is ook als de sportvereniging samen met haar leden een coöperatie vormt om in aanmerking te komen voor het verlaagde tarief van de energiebelasting voor lokaal opgewekte elektriciteit. De leden investeren via hun sportvereniging in zonnepanelen, de club verkoopt die energie aan het energiebedrijf, en de leden krijgen een korting die verrekend kan worden met de energierekening van hun woning.

Vraag uw adviseur eens naar de mogelijkheden voor uw sportclub.

Gehuurd woon-werkpand: 28% kostenaftrek

24 augustus 2015

De ondernemer die een gehuurde woning mede voor zijn bedrijfsuitoefening gebruikt, kan het huurrecht van die woning tot zijn ondernemingsvermogen rekenen. De ondernemer kan dan alle kosten die samenhangen met dat huurrecht, voor de gehele woning, in aftrek brengen op zijn winst uit onderneming. Tegenover die aftrek staat een onttrekking voor het privégebruik van het woongedeelte. En de kostenaftrek voor het woongedeelte is beperkt: Rechtbank Noord-Nederland heeft recent beslist dat de kosten die bij huur van een woning normaliter door de huurder worden gedragen – de huurderslasten – niet aftrekbaar zijn.

Karel Zieniks dreef zijn onderneming vanuit zijn huurwoning: hij ontwikkelde software en internetapplicaties. Karel gebruikte de huurwoning voor 28% voor zijn onderneming. Hij had het huurrecht van de woning tot zijn ondernemingsvermogen gerekend. Bij de winstberekening over 2009 bracht hij alle met het huurrecht samenhangende kosten in mindering op zijn winst. De inspecteur ging daar niet mee akkoord: hij schrapte de kostenaftrek omdat geen sprake was van een zelfstandige werkruimte in de woning. Zie ook BelastingBelangen, juni 2007: [Wonen en werken in één pand](#).

Zieniks verzette zich tegen die correctie; de zaak kwam voor Rechtbank Noord-Nederland. De Rechtbank overwoog dat het huurrecht tot belanghebbende's keuzevermogen behoorde, en dat hij dat recht volledig tot zijn ondernemingsvermogen kon rekenen. De inspecteur betwistte dat ook niet. De inspecteur en belanghebbende waren het er ook over eens dat de bedrijfsruimte in de huurwoning niet kon worden aangemerkt als een zelfstandige werkruimte. Maar – anders dan de inspecteur had geconcludeerd – heeft dat volgens de Rechtbank niet tot gevolg dat de wettelijke aftrekbeperking van toepassing is. Die aftrekbeperking betreft de werkruimte in een woning in eigendom, en een huurrecht – dat tot het ondernemingsvermogen is gerekend – kan daarmee niet op één lijn worden gesteld. Belanghebbende kon de volledige huur van de woning in aftrek brengen op de winst, en moest voor het privégebruik van de woning de forfaitaire onttrekking (van 1,8% van de WOZ-waarde van het woongedeelte) in aanmerking nemen. De Rechtbank stond ook een aftrek toe van andere huisvestingskosten, maar uitsluitend voor zover die betrekking hadden op het bedrijfs gedeelte van de woning. Belanghebbende mocht 28% van de kosten van gas, licht en water, gemeentelijke heffingen, waterschapslasten, de inrichtingskosten en de inboedelverzekering in aftrek brengen.

Commentaar

Dit is een verrassende uitspraak. De Rechtbank verleent een ruime kostenaftrek voor een niet zelfstandige werkruimte in een huurwoning. Die uitspraak pakt voor veel zzp-ers een stuk voordeliger uit dan de recente uitspraak van Hof Den Haag (zie BelastingBelangen, april 2015: [Huurrecht woon-werkpand is géén bedrijfsmiddel](#)). De Rechtbank vindt het verschil tussen het huren en het in eigendom hebben van een woning voldoende reden om een niet zelfstandige werkruimte in die woning fiscaal geheel verschillend te behandelen. Financiën zal naar verwachting in beroep gaan tegen deze uitspraak. De uitkomst houdt u van ons tegoeed.

De boodschappenauto van de zaak: mét bijtelling

26 augustus 2015

In veel ondernemingen is een boodschappenauto beschikbaar, een karretje van de zaak dat door Jan en alleman kan worden gebruikt, voor zakelijke ritjes van uiteenlopende aard. Volgens Hof Amsterdam levert zo'n boodschappenauto een bijtelling voor privégebruik op. Bij de DGA, als vaststaat dat hij die auto voor zijn werk kan gebruiken en dat ook gedaan heeft. De auto is hem dan ter beschikking gesteld, en dat volstaat voor een bijtelling.

Houdstermaatschappij BV X had drie werknemers in dienst. Tot het vermogen van de BV behoorde één personenauto, een boodschappenauto die afwisselend door de werknemers werd gebruikt. Voor uiteenlopende zakelijke ritjes: om spullen naar bouwprojecten te vervoeren, om zakenrelaties naar de Arena te brengen, en nog veel meer. De werknemers wisten dat zij de auto niet voor privé mochten gebruiken, maar dat verbod was niet schriftelijk vastgelegd. De werknemers beschikten alle drie over een personenauto in privé. De inspecteur constateerde bij een boekenonderzoek dat voor de boodschappenauto geen privégebruik was verloond. Bij navraag bleek dat de DGA over de sleutels van de auto beschikte en dat hij die auto vaker voor zijn werkzaamheden had gebruikt. De inspecteur concludeerde daarop dat de BV de auto aan de DGA ter beschikking had gesteld en dat er alsnog een bijtelling voor privégebruik moest worden verloond. De inspecteur legde de BV naheffingsaanslagen loonheffing op, met een boete van 50%.

Hof Amsterdam bevestigde de naheffingsaanslagen. Het stond vast dat de DGA de auto kon gebruiken voor zijn werk, en dat ook had gedaan. Hij had de sleutel van het kluisje waarin de autosleutels werden bewaard, en hij kon de auto gebruiken als het hem uitkwam. Daarmee was aangetoond dat de BV de auto aan haar DGA ter beschikking had gesteld. En dat is voldoende voor een bijtelling privégebruik auto.

Het Hof verwierp de stelling van BV X dat pas van een terbeschikkingstelling sprake is als de werknemer de auto ook voor privédoeleinden mag gebruiken. De inspecteur moet aantonen dat de auto aan de werknemer ter beschikking is gesteld. Is dat bewijs geleverd, dan gaat de wet gaat er van uit dat de werknemer die auto voor zakelijke en privédoeleinden gebruikt. Het is dan aan de werknemer/automobilist om aan te tonen dat dat niet het geval is. Belanghebbende was er niet in geslaagd om aan te tonen dat de DGA de auto voor niet meer dan 500 kilometer voor privé had gebruikt. Het Hof besliste dat de inspecteur de naheffingsaanslagen terecht had opgelegd.

Commentaar

Een vervelende uitspraak voor ondernemers met een boodschappenauto in de zaak. Cruciaal is of die auto ter beschikking is gesteld. De inspecteur moet dat aantonen, de DGA moet zorgen dat uit de feiten het tegendeel blijkt. Belanghebbende kan mogelijk nog ontsnappen aan de naheffing als zij – in cassatie – kan aantonen dat de DGA alleen maar in de auto mocht rijden om opdrachten van de werkgever uit te voeren, om in zijn belang personen of goederen te vervoeren. De Hoge Raad heeft recent beslist dat in die situatie geen sprake is van terbeschikkingstelling. Zie ook BelastingBelangen, juni 2015: [Geen beschikkingsmacht, geen bijtelling privégebruik](#).

Gebruikelijk loon: voor de DGA én zijn echtgenoot

31 augustus 2015

Als DGA kent u de gebruikelijk-loonregeling en weet u dat de inspecteur uw salaris uit de BV met toepassing van deze regeling op een vervelend hoog bedrag kan vaststellen.
Weet u ook dat die gebruikelijk-loonregeling ook voor uw partner geldt? Zelfs als de DGA op huwelijksvoorwaarden is getrouwd, en de echtgenoot geen een aandeel in de BV heeft.
Houd daar rekening mee als u uw echtgenoot vraagt om werkzaamheden voor uw BV te verrichten.

Alimentatie: aftrekbaar, belast en geen schenking

29 augustus 2015

Na het verbreken van een huwelijk is partneralimentatie aftrekbaar bij de betalende ex-echtgenoot, en belast bij de ontvangende ex-echtgenoot. De alimentatie is een verplichting die voortvloeit uit het familierecht: van een schenking is geen sprake.

Partneralimentatie tussen voorheen ongehuwd samenwonenden is op gelijke wijze aftrekbaar / belast, voor zover die onderhoudsverplichting berust op een 'dringende morele verplichting'. De partneralimentatie tussen voorheen ongehuwd samenwonenden is een schenking, maar die is vrijgesteld van schenkbelasting indien en voor zover er sprake is van het voldoen aan een natuurlijke verbintenis. Financiën heeft recent bekend gemaakt dat de 'dringende morele verplichting' (voor de inkomstenbelasting) inhoudelijk gelijk is aan het voldoen aan een natuurlijke verbintenis (voor de schenkbelasting).

Bij het beëindigen van een huwelijk bepaalt de rechter of en zo ja hoeveel alimentatie er moet worden betaald. Als de rechter een partneralimentatie vaststelt, vloeit de verplichting om die te betalen voort uit het familierecht. De alimentatie-uitkering is voor de heffing van inkomstenbelasting bij de betalende ex-echtgenoot aftrekbaar, en voor de ontvangende ex-echtgenoot belast. De schenkbelasting komt niet aan de orde: het voldoen aan een wettelijke betalingsverplichting kan geen schenking zijn.

De alimentatieplicht bij ongehuwd samenwonenden is niet wettelijk geregeld. De alimentatie tussen voorheen ongehuwd samenwonenden wordt voor de heffing van inkomstenbelasting hetzelfde behandeld als alimentatie tussen voormalige echtgenoten, mits het betalen van alimentatie – het voldoen aan de onderhoudsverplichting – op een dringende morele verplichting berust. Voor de schenkbelasting is deze partneralimentatie een schenking, maar die is vrijgesteld indien en voor zover er sprake is van het voldoen aan een natuurlijke verbintenis.

De staatssecretaris van Financiën heeft in een beleidspublicatie aangegeven dat de begrippen 'dringende morele verplichting' en 'het voldoen aan een natuurlijke verbintenis' inhoudelijk gelijk zijn en fiscaal ook gelijk behandeld kunnen worden. De partneralimentatie kan worden vastgesteld aan de hand van de tremanormen. Als de alimentatie-uitkering deze tremanorm niet te boven gaat kan er van uitgegaan worden dat met de onderhoudsuitkering aan een natuurlijke verbintenis wordt voldaan. Dit geldt zowel voor de heffing van inkomstenbelasting als schenkbelasting.

Commentaar

De inkomstenbelasting kent voor de aftrek c.q. belastbaarheid van partneralimentatie tussen voorheen ongehuwd samenwonenden een ander begrippenkader dan de schenkbelasting. Dat kan tot gevolg hebben dat deze alimentatie wel aftrekbaar c.q. belast is, en dat de ontvangende ex-partner daarover ook nog eens schenkbelasting verschuldigd is! De inspecteur erkent dan de dringende morele verplichting (voor de heffing van inkomstenbelasting), maar vindt niet dat er sprake is van het voldoen aan een natuurlijke verbintenis (voor de schenkbelasting). Financiën wil dat die twee begrippen gelijkgesteld worden en dat is een goede – vanzelfsprekende – zaak.

Reistijd in loondienst telt wél mee voor urencriterium

29 augustus 2015

De ondernemer die ook in loondienst werkzaam is, moet een goede urenadministratie voeren om aan te kunnen tonen dat hij het urencriterium haalt. Als hij in aanmerking wil komen voor de ondernemersaftrek moet hij in een kalenderjaar ten minste 1.225 uur besteden aan het drijven van zijn onderneming, plus – als hij geen starter meer is – meer dan de helft van zijn voor werkzaamheden beschikbare tijd (het grotendeelscriterium). Rechtbank Den Haag heeft onlangs beslist dat de reistijd van het woon-werkverkeer voor de baan in loondienst niet meetelt bij de toetsing aan het grotendeelscriterium. Hof Den Haag heeft die uitspraak vernietigd: de reistijd is besteed voor de dienstbetrekking en telt wel mee voor die toetsing.

Beau Tieck was ondernemer, hij was discjockey, én hij was in loondienst werkzaam bij BV X, als hoofd van de IT-afdeling. Beau hield zijn werktijden nauwkeurig bij, om aan te kunnen tonen dat hij als ondernemer aan het urencriterium voldeed en in aanmerking kwam voor de ondernemersaftrek. In 2011 besteedde hij 1.335 uur aan zijn ondernemingsactiviteiten, in loondienst werkte hij 1.316 uur. Beau voldeed daarmee aan het grotendeelscriterium. De inspecteur controleerde Beau's urenadministratie en kwam tot een andere conclusie. Beau had geen rekening gehouden met de 170 uren reistijd voor het woon-werkverkeer voor zijn dienstbetrekking. De inspecteur telde die uren ook mee, en daardoor voldeed hij niet aan de grotendeelseis. De inspecteur schrapte de ondernemersaftrek.

Rechtbank Den Haag stelde Beau in het gelijk. De reistijd telde niet mee. Deze uren maakten geen deel uit van de arbeidsovereenkomst, Beau werd niet voor deze uren betaald, en dus was het geen werktijd. Zie ook BelastingBelangen, juni 2015: [Reistijd woon-werkverkeer en zelfstandigenaftrek](#).

Hof Den Haag besliste in hoger beroep anders. Het Hof vond het niet van belang of de reistijd als werktijd kwalificeerde, en of Beau daar voor betaald werd. De reistijd had betrekking op het dienstverband: 'het oogmerk waarmee dit verkeer plaatsvond was het verrichten van de werkzaamheden in dienstbetrekking'. De reistijd telde wél mee bij de toetsing aan het grotendeelscriterium. Belanghebbende voldeed daardoor niet aan het grotendeelscriterium en had geen recht op de zelfstandigenaftrek.

Commentaar

Het kan verkeren. De uitspraak van het Hof heeft tot gevolg dat een faciliteit voor ondernemers afhankelijk is van een factor in de sfeer van de dienstbetrekking. Het al dan niet verkrijgen van de ondernemersaftrek is afhankelijk van de afstand tussen de woon- en arbeidsplaats, vertragingen door files etc. en van afspraken die met de werkgever zijn gemaakt over de besteding van de reistijd. Als belanghebbende in cassatie gaat tegen deze uitspraak komen we erachter hoe de Hoge Raad hier over denkt.

Temper een big spender in uw testament

31 augustus 2015

Heeft u een natuurlijke erfgenaam – een zoon of dochter – die wel erg makkelijk veel geld uitgeeft? Bent u als erflater bang dat die telg zijn erfdeel er snel door zal jagen?

Dat kunt u voorkomen met een lijfrente-legaat.

Stel u heeft twee kinderen/erfgenamen, waarvan er een van het verkwistende soort is. U benoemt het andere kind in uw testament als enig erfgenaam, onder de last om zijn broer of zus een levenslange uitkering te geven. U kunt in uw testament bepalen hoe groot die uitkering moet zijn. De legataris is erfbelasting verschuldigd over de contante waarde van de toekomstige uitkeringen; datzelfde bedrag is een aftrekpost bij de berekening van de nalatenschap waarover uw enig erfgenaam erfbelasting verschuldigd is. De legataris is geen inkomstenbelasting verschuldigd over de lijfrente-uitkeringen, zo heeft Hof Leeuwarden beslist. En uw spenderende kind kan niet meer uitgeven dan u aan jaarlijkse uitkering in uw testament heeft vastgelegd.

Het einde van de BTW-fiscale eenheid

28 augustus 2015

De fiscale eenheid voor de omzetbelasting eindigt van rechtswege: zodra niet meer wordt voldaan aan de verwevenheidseis – en de verbonden ondernemers niet langer ‘in financieel, organisatorisch en economisch opzicht een eenheid vormen’ – houdt de fiscale eenheid op te bestaan. Als de inspecteur het beëindigen van de fiscale eenheid bij beschikking constateert, kan tegen die beschikking géén bezwaar worden gemaakt.

Ondernemers die in Nederland wonen of gevestigd zijn en die in financieel, organisatorisch en economisch opzicht zodanig zijn verweven dat zij een eenheid vormen, worden, al dan niet op verzoek, voor de heffing van omzetbelasting als één ondernemer aangemerkt. De fiscale eenheid voor de omzetbelasting is verplicht: zodra aan de verwevenheidseis is voldaan bestaat de eenheid, ook als de betreffende ondernemers dat niet willen. De fiscale eenheid voor de omzetbelasting biedt voor- en nadelen. Een groot voordeel is dat op de onderlinge prestaties tussen de verbonden ondernemers geen BTW in rekening hoeft te worden berekend, en daar ook geen facturen voor moeten worden uitgereikt. Nadeel is de hoofdelijke aansprakelijkheid van de verenigde ondernemers voor de verschuldigde omzetbelasting. Die hoofdelijke aansprakelijkheid ontstaat pas als de inspecteur de fiscale eenheid bij beschikking heeft vastgesteld. Zolang die beschikking niet is afgegeven kan er al wel een fiscale eenheid bestaan – omdat aan de vereiste verwevenheid is voldaan – maar is de hoofdelijke aansprakelijkheid niet aan de orde.

Tegen de beschikking bij de totstandkoming van de fiscale eenheid is bezwaar en beroep mogelijk. Dat is *niet* het geval bij de beschikking waarbij de inspecteur het einde van de fiscale eenheid vaststelt. De fiscale eenheid eindigt van rechtswege, op het tijdstip dat niet meer aan de eis van verwevenheid wordt voldaan. Den Haag heeft dat onlangs bevestigd.

De berechte casus betreft onderwijsinstelling X die tot begin 2009 gebruik maakte van een extern schoonmaakbedrijf. De instelling besloot de schoonmaak in eigen beheer te gaan uitvoeren en richtte daar een dochtervennootschap voor op. X vroeg om een fiscale eenheid voor de omzetbelasting met die BV, de inspecteur verleende die bij beschikking op 12 juni 2009. In de jaren daarop ging de BV steeds meer werkzaamheden voor derden verrichten. Dat had tot gevolg dat eind 2012 niet langer voldaan werd aan de vereiste economische verwevenheid. De inspecteur gaf op 21 december 2012 een beschikking af met de mededeling dat de eenheid per 1 januari 2013 was beëindigd. Onderwijsinstelling X maakte daartegen bezwaar, de inspecteur verklaarde dat bezwaarschrift niet ontvankelijk. X claimde vervolgens een dwangsom wegens het niet tijdig beslissen op haar bezwaarschrift, de inspecteur wees dat af. Rechtbank Den Haag was het daarmee eens. Een fiscale eenheid voor de omzetbelasting eindigt van rechtswege, bezwaar en beroep tegen de beschikking van de inspecteur is niet mogelijk. De inspecteur had het bezwaarschrift van X terecht niet ontvankelijk verklaard en de dwangsom afgewezen.

Commentaar

Ondernemers moeten het einde van een fiscale eenheid voor de omzetbelasting goed bewaken. De fiscale eenheid eindigt van rechtswege als niet meer aan de wettelijke vereiste verwevenheid wordt voldaan, de beschikking waarbij de inspecteur dat mededeelt heeft geen rechtskracht. Maar ondanks het beëindigen van de fiscale eenheid loopt de hoofdelijke aansprakelijkheid wel gewoon door. De Invorderingswet is daar glashelder in: zolang de inspecteur niet schriftelijk is geïnformeerd over het beëindigen van de fiscale eenheid blijft de hoofdelijke aansprakelijkheid bestaan. Ook voor de omzetbelasting die verschuldigd wordt ná het verbreken van de fiscale eenheid! Vergeet u niet op tijd de inspecteur te informeren?

Aanwijzen van gerichte vrijstellingen: hoe dan?

30 augustus 2015

Uit het vorige nummer van BelastingBelangen, van juni 2015: [Gerichte vrijstellingen: verplicht aanwijzen?](#) heb ik begrepen dat wij binnen de werkkostenregeling alle gerichte vrijstellingen als eindheffingsloon moeten aanwijzen om die belastingvrij te kunnen verstrekken. Ik was daarvan niet op de hoogte. Ik heb een vervolgvraag op dat artikel: hoe moet ik die gerichte vrijstellingen aanwijzen? Per individuele werknemer, voor alle werknemers gezamenlijk? Welk administratief voorschrift geldt hierbij?

Antwoord

De wet zegt daar niets over. Het enige aanknopingspunt in de wet is dat het eindheffingsloon – voor toepassing van de vrije ruimte, met 80% eindheffing bij overschrijding daarvan – uitsluitend geldt voor de door de werkgever aangewezen vergoedingen en verstrekkingen. Hoe die aanwijzing moet plaatsvinden is niet in de wet geregeld. Ter zake geldt de vrije bewijsleer: de werkgever moet aannemelijk maken dat hij heeft aangewezen. De wetgever heeft de aanwijzing (per 1 januari 2015) ingevoerd om bij naheffing van loonbelasting discussies te vermijden over de vraag welk tarief van toepassing is: het eindheffingstarief van 80% bij overschrijding van de vrije ruimte, of het reguliere gebruteerde tarief van (maximaal) 108,3%. Als een loonbestanddeel ten onrechte niet is verloond, kan dat niet per definitie onder de vrije ruimte – en bij overschrijding daarvan: onder de 80% eindheffing – worden gebracht. Dat is op zich terecht. Maar dat kan geen consequenties hebben voor een vergoeding of verstrekking die onder een gerichte vrijstelling valt. Een werkgever zal zo'n vergoeding of verstrekking altijd belastingvrij aan zijn werknemers willen verstrekken. En daaruit volgt dan weer dat de werkgever zo'n gerichte vrijstelling per definitie als eindheffingsloon heeft willen aanwijzen. Met deze insteek zou voor het aanwijzen voldoende moeten zijn dat de werkgever een algemene opmerking vastlegt – in het personeelshandboek, een toelichting bij de salarisadministratie – in de trant van 'alles wat gericht is vrijgesteld heb ik, werkgever, aangewezen als eindheffingsloon'.

De site van de Belastingdienst geeft wel duidelijke aanknopingspunten hoe de aanwijzing moet plaatsvinden. Zie ook de site van de Belastingdienst: [Werkkostenregeling \(WKR\)](#). De site vermeldt: "Uit uw administratie moet blijken dat u een vergoeding, verstrekking of terbeschikkingstelling aanwijst als eindheffingsloon. Dit kunt u bijvoorbeeld doen door het eindheffingsloon op te nemen in een personeelshandboek of in de arbeidsovereenkomst. In de cao kunnen ook afspraken over vergoedingen, verstrekkingen of terbeschikkingstellingen staan".

De Belastingdienst wil dat een werkgever in elk geval in de administratie bijhoudt:

- op collectief niveau: alle loonbestanddelen die hij aanwijst als eindheffingsloon, plus de berekening van de 80% eindheffing als de vrije ruimte wordt overschreden.
- op individueel niveau, per werknemer: de gerichte vrijstellingen die hij aanwijst als eindheffingsloon.

De gewenste vastlegging per werknemer gaat wel erg ver. Stel een werkgever verstrekt noodzakelijk gereedschap aan een werknemer, een laptop, een hamer, of een pen. Dat valt onder een gerichte vrijstelling. Moet hij dan per werknemer gaan vastleggen welke laptop, hamer of pen hij hem heeft verstrekt? Dat kan

onmogelijk de bedoeling zijn. Natuurlijk zijn de feiten en omstandigheden per persoon van belang om aan te tonen dat aan de voorwaarden voor een gerichte vrijstelling is voldaan. Maar dat bewijs moet de werkgever al jaren leveren, en dat rechtvaardigt niet een vastlegging per persoon!

U doet er als werkgever verstandig aan om in uw bedrijfsadministratie duidelijk vast te leggen welke collectieve vergoedingen en verstrekkingen u als eindheffingsloon aanwijst. Dat kan in de vorm van een algemene vastlegging. Leg dat vast vóóordat die vergoeding of verstrekking plaatsvindt. Daarnaast kunt u in algemene zin vastleggen dat u alle vergoedingen en verstrekkingen als eindheffingsloon aanwijst die – onder voorwaarden – onder een gerichte vrijstelling kunnen vallen. Bij twijfel kunt u het wat en hoe van de aanwijzingsverplichting altijd afstemmen met de bevoegde inspecteur.

Uw tweede woning in Frankrijk: belasting terugvragen!

31 augustus 2015

Hebt u een tweede woning in Frankrijk? En verhuurt u die? Of heeft u uw Franse woning onlangs verkocht? Frankrijk heft al weer enkele jaren aanvullende sociale premies – de CSG, la contribution sociale généralisée en CRDS, la contribution pour le remboursement de la dette sociale – over de inkomsten uit dergelijk onroerend goed.

De hoogste Franse rechter heeft in juli 2015 beslist dat Frankrijk deze aanvullende sociale premies niet mag heffen van buitenlanders die in Frankrijk inkomsten uit vermogen hebben. De heffing is onrechtmatig. U kunt deze belasting terugvragen, bij de Franse belastingdienst! U moet het verzoek tot teruggaaf van de CSG/CRDS tijdig indienen, ten laatste op 31 december van het tweede jaar na het tijdstip waarop u de CSG/CRDS verschuldigd werd.

Schenken of erven bij overlijden binnen 180 dagen?

30 augustus 2015

Mijn vader heeft mij begin vorig jaar € 40.000 geschonken. Die schenking was belast; na aftrek van de algemene vrijstelling van € 5.229 heb ik daarover € 3.477 aan schenkbelasting betaald. In juli 2014 is mijn vader overleden. Dat was binnen 180 dagen na de schenking, en dat betekent dat de schenking van € 40.000 alsnog geacht wordt krachtens erfrecht te zijn verkregen. Die verhoogt mijn erfdeel uit pa's nalatenschap. Dat erfdeel zal naar verwachting zo'n € 60.000 zijn, het totaal komt dan uit op zeg maar € 100.000. Kan ik de schenkbelasting van € 3.477 volledig in mindering brengen op de erfbelasting die ik over de € 100.000 verschuldigd ben?

Antwoord

Neen, niet volledig, zo blijkt uit een recente uitspraak van Rechtbank Den Haag.

De wet geeft aan dat de schenkbelasting die betaald is over een schenking die gedaan is binnen 180 dagen voor het overlijden van de schenker/erflater 'verrekend' kan worden met de erfbelasting die verschuldigd is over het erfdeel plus de 'ingebrachte' schenking. Maar die verrekening houdt niet in dat de heffing van schenkbelasting door een volledige verrekening in feite teniet wordt gedaan.

In uw situatie moet u de verschuldigde erfbelasting berekenen over € 100.000, het bedrag van uw erfdeel plus de eerdere schenking. Dat is € 8.013, rekening houdend met een vrijstelling voor een kind van de erflater van € 19.868. Die verschuldigde belasting moet u vervolgens evenredig toerekenen aan het geschonken bedrag; dat komt uit op $\text{€ } 40.000 / \text{€ } 100.000 \times \text{€ } 8.013 = \text{€ } 3.205$. Dat is het bedrag dat u aan schenkbelasting kunt verrekenen.

Door deze verrekening moet u in totaal meer belasting betalen dan wanneer uw vader niet geschonken zou hebben binnen de 180 dagen voor zijn overlijden. De Rechtbank motiveert dat met het verschil in vrijstellingen voor een schenking en voor vererfd vermogen. De Rechtbank leidt daaruit af dat de wetgever er bewust voor gekozen heeft om de belastingdruk op de schenking hoger te laten zijn dan op de erfrechtelijke verkrijging.

Nog dit jaar een nieuwe auto kopen?

30 augustus 2015

Ik rijd zakelijk in een semi-elektrische auto, uit 2012, met 0% bijtelling voor privégebruik. Dezelfde auto, maar dan een nieuw model, valt onder de 7% bijtelling. Ik heb begrepen dat de autobelastingen per 1 januari 2017 weer op de schop gaan en dat de fiscale gunstregelingen voor hybride auto's goeddeels worden afgeschaft. De bijtelling gaat omhoog, van 7% naar 15% in 2016, en daarna stapsgewijs naar 22% vanaf 2019. In de beschrijving van de autobrief van staatssecretaris Wiebes van Financiën in BelastingBelangen – van juni 2015: [Autobrief II: de autobelastingen in 2017-2020](#) – staat een opmerkelijke passage over de ingangsdatum van de nieuwe percentages voor de bijtelling. Vermeld is dat bij aanschaf van een nieuwe (lease-)auto vóór 2017 de lage bijtelling van toepassing blijft tot de afloop van het leasecontract. Hoe zit dat precies? En staat dat vast, of wordt dat pas op Prinsjesdag bekend gemaakt?

Antwoord

De autobelastingen worden per 1 januari 2017 inderdaad fors gewijzigd. De bijtelling voor privégebruik wordt stapsgewijs verhoogd naar één vast percentage van 22%, de CO²-uitstootgrenzen worden aangescherpt, de MRB en BPM gaan omlaag, en de fiscale gunstregelingen voor hybride auto's worden goeddeels afgebouwd. De staatssecretaris vindt dat terecht, omdat steeds weer geconstateerd wordt dat hybrides maar weinig op elektriciteit rijden.

Als u de semi-elektrische auto waarin u zakelijk rijdt gaat vervangen door een nieuw model, bent u – ook fiscaal – een stuk duurder uit. En dat wordt de komende jaren alleen maar erger. Zo gaat de bijtelling voor privégebruik van 7% dit jaar naar 15% in 2016, 17% in 2017 en door naar 22% in 2019. U kunt die hogere bijtelling vermijden als u nog dit jaar een nieuwe vervangende hybride auto koopt. Zo'n auto komt dit jaar nog in aanmerking voor een bijtelling van 7%, en die bijtelling kunt u nog vijf jaar toepassen.

In de Autobrief II staat niets over een overgangsregeling. Dat is ook niet nodig, want er staat een overgangsregeling in de wet. Die houdt kort gezegd in dat wanneer de CO²-uitstootgrenzen worden vervangen, de bijtelling voor privégebruik die geldt bij de eerste tenaamstelling van de auto in het kentekenregister nog 5 jaar lang van toepassing blijft. De Autobrief II heeft – juist omdat die niets vermeldt over een overgangsregeling – bij velen de vraag opgeroepen of deze wettelijke overgangsregeling ook geldt voor de nieuwe autobelastingen per 2017. De

staatssecretaris heeft dat in antwoord op Kamervragen onverkort bevestigd: bij aanschaf of leasen van een nieuwe auto vóór 2017 blijft het percentage voor de bijtelling 5 jaar lang onveranderd van toepassing voor de gebruiker van die auto. Dat maakt een nieuwe hybride auto nog dit jaar een stuk aantrekkelijker.

Onderhoud, verbetering en afschrijving

31 augustus 2015

De ruimte om – fiscaal – af te schrijven op een bedrijfspand is al weer jaren beperkt tot de helft van de WOZ-waarde. Voor beleggingspanden is dat nog minder: de fiscale boekwaarde kan door afschrijving niet onder de volle WOZ-waarde dalen.

Ondernemers met een bedrijfs- of beleggingspand met een lage fiscale boekwaarde kunnen door deze regels soms niet meer afschrijven op hun vastgoed. Als dat vastgoed dan een opknapbeurt krijgt, is het zaak om een zo groot mogelijk deel van de opknapkosten als onderhoud en niet als verbetering aan te merken. De kosten van onderhoud worden fiscaal veel vriendelijker behandeld: onderhoudskosten zijn direct aftrekbaar, terwijl kosten van verbetering bij het pand geactiveerd moeten worden en – vanwege de lage fiscale boekwaarde van het pand – mogelijk niet afgeschreven kunnen worden. Vergeet u niet om tijdig een kostenegaliseringsreserve op te voeren voor de kosten van het grootonderhoud aan dat pand?

Met pensioen of doorwerken

31 augustus 2015

Binnenkort met pensioen gaan: voor de een is het een feestelijk vooruitzicht, voor de ander 'een zwart gat'. Eindelijk de tijd om al die leuke dingen te gaan doen waar eerder geen tijd voor was, of het doembeeld van 'achter de geraniums zitten' en maatschappelijk niet meer meetellen. Uit de cijfers van het Centraal Planbureau blijkt dat steeds meer Nederlanders besluiten om na hun pensioengerechtigde leeftijd door te werken. Vooral om financiële redenen, maar ook om de contacten met collega's, de angst om niets meer om handen te hebben. In deze special staan de fiscale aspecten van pensioenplanning centraal.

Pensioen uitstellen, wat en hoe

De pensioengerechtigde leeftijd is thans 67 jaar; per 1 januari 2014 is die verhoogd van 65 naar 67 jaar. Ook de AOW-gerechtigde leeftijd is verhoogd naar 67 jaar. Voor iedereen die geboren is ná 31 maart 1956 geldt de AOW-leeftijd van 67 jaar. Voor mensen die vóór 31 maart 1956 en ná 31 december 1947 zijn geboren geldt een AOW-leeftijd tussen de 65 en 67 jaar. Vanaf 2024 wordt de AOW-leeftijd afhankelijk gesteld van de levensverwachting.

Dat de pensioen- en de AOW-leeftijd steeds verder omhoog gaan heeft alles te maken met de vergrijzing van onze bevolking: Nederlanders worden steeds ouder, en onze riantie oudedagsvoorzieningen zitten tegen de grens aan van wat nog betaalbaar is.

Welke mogelijkheden zijn er om het pensioen uit te stellen als eenmaal de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt? Kan het pensioen zonder meer worden uitgesteld, en hoe lang dan wel? Als de pensioengerechtigde voor doorwerken kiest, moet hij dan net zo veel uren blijven werken als voordien, of is parttime ook toegestaan? De volgende – fiscale – spelregels zijn bepalend:

- De ingangsdatum van de pensioenuitkeringen kan worden uitgesteld tot *uiterlijk vijf jaren na de AOW-gerechtigde leeftijd*. De pensioengerechtigde die geboren is op 1 januari 1950 kan zijn ouderdomspensioen uitstellen tot zijn 70ste plus vier maanden. Is de pensioengerechtigde geboren ná 31 maart 1956, dan is uitstel mogelijk tot 72 jaar.
- Voor uitstel van het ouderdomspensioen geldt een doorwerkvereiste. Deze eis houdt in dat de pensioengerechtigde bij uitstel navenant moet blijven werken. Een volledig uitstel van pensioen is slechts mogelijk als de pensioengerechtigde volledig blijft doorwerken. Volledig betekent hier: net zo veel uren als hij werkte direct vóór het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Als de pensioengerechtigde parttime wil blijven doorwerken, kan hij zijn ouderdomspensioen navenant evenredig uitstellen. De werknemer die bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd drie dagen per week werkte, en nadien een dag per week wil blijven doorwerken, kan zijn pensioen maximaal voor één derde gedeelte uitstellen.
- De jaarlijkse uitkering van het ouderdomspensioen mag, tesamen met de AOW-uitkering, niet meer bedragen dan 100% van het pensioengevend salaris. Zodra deze grens wordt bereikt moet het ouderdomspensioen verplicht ingaan. De pensioengerechtigde mag wel blijven doorwerken, maar de pensioenuitkeringen moeten ingaan.

Als de pensioengerechtigde besluit om door te werken en zijn pensioenuitkeringen geheel of gedeeltelijk uit te stellen, heeft dat gevolgen voor de hoogte van de (uitgestelde) pensioenuitkeringen. Het voor de uitkeringen beschikbare pensioenkapitaal wordt in een kortere periode opgenomen, dus zal de uitkering per jaar realiter hoger zijn dan zonder uitstel.

Doorwerken en (gedeeltelijk) uitstel van pensioen

Bij het doorwerken na het bereiken van de pensioenleeftijd zijn drie varianten te onderscheiden:

1. Doorwerken, fulltime of parttime, zonder uitstel van ouderdomspensioen.

Langer doorwerken, zonder uitstel van pensioenuitkeringen, is altijd toegestaan. Bij deze variant heeft het langer doorwerken geen gevolgen voor de hoogte van de pensioenuitkeringen. Bij deze variant geldt geen beperking in de tijd: de pensioengerechtigde mag tot het tijdstip van overlijden doorwerken. In de doorwerkjaren worden geen aanvullende pensioenrechten opgebouwd.

Deze optie is minder gewild, omdat de samenloop van het salaris – voor het fulltime of parttime doorwerken – boven op de pensioen- en AOW-uitkering komt. Daardoor loopt het inkomen in de jaren van doorwerken hoog op, met bijbehorende hoge belastingaanslagen.

2. Fulltime doorwerken, met een volledig uitstel van de pensioenuitkeringen.

De pensioengerechtigde ontvangt bij deze variant gedurende de (maximaal vijf) jaren van uitstel van pensioen zijn salaris, plus de AOW-uitkering. Het volledig uitstel van de pensioenuitkeringen vergt dat de pensioengerechtigde fulltime blijft werken, evenveel als vóór zijn pensionering. Na uiterlijk vijf jaren moeten de pensioenuitkeringen ingaan. Dat betekent dat de uitkeringsduur vijf jaar korter wordt: de pensioengerechtigde neemt het voor hem gereserveerde pensioenkapitaal in een minder aantal jaren op. Gevolg daarvan is dat zijn jaarlijkse pensioenuitkeringen omhoog gaan. Hoeveel dat is hangt van veel factoren af, zoals de soort pensioenregeling, zijn levensverwachting, de markrente enz. Om de gedachten te bepalen kan veiligheidshalve worden uitgegaan van een verhoging van de pensioenuitkeringen van 5 tot 7%.

3. Parttime doorwerken, met een gedeeltelijk uitstel van de pensioenuitkeringen.

Het doorwerkvereiste heeft tot gevolg dat de mate van doorwerken beslissend is voor de mogelijkheden van uitstel van de pensioenuitkeringen. Als de pensioengerechtigde voor 50% doorwerkt, kan het pensioen voor (ten hoogste) de helft worden uitgesteld.

Bij alle drie de varianten geldt dat wanneer het bedrag van het ouderdomspensioen, tesamen met de AOW-uitkering, gelijk wordt aan het pensioengevend salaris, het ouderdomspensioen verplicht moet ingaan. De pensioenuitkerende instantie zal die grens scherp moeten bewaken. Bij pensioen in eigen beheer voor een directeur-grotaandeelhouder is dat de BV/het pensioenlichaam waar de pensioenverplichtingen zijn ondergebracht.

Nabestaandenpensioen

Uitstel van het ouderdomspensioen kan consequenties hebben voor het nabestaandenpensioen. Dat nabestaandenpensioen is veelal op risicobasis verzekerd, tot het bereiken van de pensioenleeftijd. Het pensioen voor de nabestaande is veelal 70% van het ouderdomspensioen. Als het ouderdomspensioen toeneemt door het uitstellen van de pensioenuitkeringen – bij de varianten 2 en 3 – gaat het nabestaandenpensioen mee omhoog. De pensioengerechtigde kan in overleg met de pensioenuitvoerder er voor kiezen om het nabestaandenpensioen gelijk te houden en dat vast te zetten op het nabestaandenpensioen vóór uitstel van het ouderdomspensioen.

Pensioenplanning

Een pensioengerechtigde zal in zijn concrete situatie, met de voor hem relevante gegevens de drie genoemde scenario's moeten uitwerken om de fiscaal optimale combinatie van doorwerken plus uitstel van pensioen vast te stellen. Die berekening is in alle gevallen complex, omdat er zoveel verschillende rekenfactoren een rol spelen. De grootste onzekere factor is natuurlijk de levensverwachting, de datum van overlijden. De

pensioengerechtigde die zijn pensioenkapitaal extern, bij een professionele verzekeraar, een bedrijfs- of ondernemingspensioenfonds heeft opgebouwd, zal zijn pensioenkapitaal maximaal willen aanspreken: wat hij en zijn nabestaande niet opneemt is verloren. Bij de directeur-groootaandeelhouder met pensioen in eigen beheer ligt dat wat anders. Diens restkapitaal kan wél vererven.

Uitstel van pensioen voor de DGA

De directeur-groootaandeelhouder die zijn pensioenrechten in eigen beheer, in de eigen BV opbouwt, moet bij uitstel van zijn ouderdomspensioen de pensioenuitkeringen actuariel (laten) herrekenen. Gebeurt dat niet, dan leidt het pensioenuitstel tot een monstrueuze belastingheffing.

Veel DGA's hebben in hun pensioenbrief nog een pensioeningangsdatum van 60 jaar staan. Als zij eenmaal in de buurt van die leeftijd zijn gekomen, kiezen velen voor pensioenuitstel. Daar is niets op tegen. Voor dit pensioenuitstel gelden dezelfde regels als hiervoor zijn uiteengezet. Dat uitstel kan doorlopen tot – zie hiervoor – ten hoogste vijf jaar na het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd.

De DGA moet de pensioenuitkeringen die hem zijn toegezegd voor de periode van uitstel dan wel *actuarieel* uitstellen naar de nieuwe pensioeningangsdatum. Het uitstel van pensioen heeft tot gevolg dat de uitgestelde pensioenuitkeringen hoger worden. De BV die de pensioenrechten van de DGA in eigen beheer houdt, kan de pensioenpot langer oprenten, gedurende de periode van uitstel. En bij de herrekening moet rekening gehouden worden met de gewijzigde sterftekans van de pensioengerechtigde DGA: die is met 60 anders dan bijvoorbeeld op zijn 72ste als hij voor die pensioeningangsdatum kiest. Ook de actuele – lage – markrente heeft een fors effect op de herrekening van de pensioenuitkeringen. Als de DGA de actuariële herrekening achterwege laat, en eenvoudigweg zijn ouderdomspensioen enkele jaren uitstelt zonder herrekening, neemt hij kennelijk genoegen met een lager pensioen. Dan is er – naar de mening van de Belastingdienst én de belastingrechter – sprake van het afzien van pensioenrechten. De wet 'honoreert' dat met een acute progressieve belastingheffing over de waarde van de volledige pensioenaanspraak. Dat kost 52% belastingheffing, en die wordt ook nog eens verhoogd met de heffing van 20% revisierente. Het CAP, het Centraal aanspreekpunt pensioenen van de Belastingdienst, is daar glashelder over: zie ook [Vraag & Antwoord 11-027](#). Het zal duidelijk zijn dat niemand zich zo'n misser kan permitteren.....

Een kostenegalisereserve: altijd goed

31 augustus 2015

U kunt de aftrek van onderhoudskosten op uw bedrijfsmiddelen – het bedrijfspand, de machinestraat, etc. – naar voren halen door een kostenegalisereserve, een KER, te vormen. Onderhoudskosten zijn normaliter aftrekbaar in het jaar waarin het onderhoud wordt uitgevoerd. Maar bij grotere onderhoudsbeurten, die om de paar jaar worden uitgevoerd, kunt u de kostenaftrek vervroegen door de geraamde kosten van dat onderhoud te reserveren en die tijdsevenredig te spreiden over de jaren voor het onderhoud zal worden uitgevoerd. Zorg ervoor dat u de geraamde kosten van het toekomstig onderhoud kunt onderbouwen, bijvoorbeeld met een offerte van de aannemer of van het onderhoudsbedrijf.

Moet ik BTW rekenen over verzendkosten?

30 augustus 2015

Ruim een jaar geleden zijn wij gestart met de online verkoop van onze producten. De site slaat aan, de verkoop is bevredigend. We verzenden de pakketten naar onze klanten met Postnl. Die berekent geen BTW over de verzendkosten. Wij belasten de verzendkosten uiteraard door aan onze klanten. Kan dat ook zonder omzetbelasting?

Antwoord

Nee, dat gaat niet lukken. Postvervoersbedrijven, zoals Postnl, hebben voor universele postdiensten recht op een BTW-vrijstelling (mits zij aan de daarvoor geldende voorwaarden voldoen). Welke postbedrijven recht hebben op die vrijstelling, voor welke vormen van dienstverlening en aan welke voorwaarden ze moeten voldoen is geregeld in de Postwet.

Uw bedrijf komt niet in aanmerking voor de BTW-vrijstelling krachtens de Postwet. De verzendkosten zijn in uw situatie een onderdeel van de vergoeding die u aan uw afnemers in rekening brengt, en daar moet u omzetbelasting over in rekening brengen.

Als u voor € 1.000 online verkoopt, en Postnl brengt u ter zake € 40 verzendkosten in rekening die u wilt doorbelasten aan de klant, moet u 21% BTW afdragen over de totale vergoeding van € 1.040.

DGA: let op uw rekeningcourantschuld

31 augustus 2015

Veel directeuren-grotaandeelhouders bankieren bij hun BV. Zij nemen geld op bij de BV voor privé-uitgaven, om mee te beleggen, en wat al niet. Die opnames worden in rekeningcourant geboekt, en zo loopt de schuld aan de BV van jaar tot jaar steeds hoger op. Soms tot forse bedragen. De inspecteur wil dan nog wel eens het standpunt innemen dat er sprake is van een – vermomde – dividenduitkering door de BV aan de DGA en die met 25% aanmerkelijkbelang-heffing belasten. Dat levert regelmatig fiscale procedures op.

De belastingrechter moet dan de grens trekken: kan de DGA de schuld in rekening-courant nog aflossen, of hebben de opgenomen gelden definitief het vermogen van de BV verlaten. De rechter kijkt dan niet alleen naar de financiële positie van de DGA, maar ook naar de aanwezigheid van een schriftelijk overeenkomst van geldlening, én welke invorderingsmaatregelen de BV heeft getroffen. Als de BV niets doet terwijl de schuld van de DGA in rekening-courant alsmaar verder oploopt, is dat een sterke aanwijzing dat partijen niet de bedoeling hebben gehad om de opgenomen gelden ooit nog terug te betalen. Voor de DGA ligt de bestuurdersaansprakelijkheid dan op de loer. Zorg ervoor dat het zover niet komt: let op uw schuld in rekening-courant!

Welke risico's loop ik met zzp-voorbeeldcontracten?

30 augustus 2015

Binnen ons bedrijf werken we veel met zzp-ers. Die verrichten diverse uiteenlopende werkzaamheden. De VAR komt binnenkort te vervallen, dan moeten we met voorbeeldovereenkomsten gaan werken. Geldt zo'n voorbeeldovereenkomst voor alle zzp-ers die binnen ons bedrijf werken? Of komt er een voorbeeld per werksoort, of per zzp-er? En hoe zit het met de aansprakelijkheid van de opdrachtgever bij die voorbeeldovereenkomsten? Is dat hetzelfde geregeld als bij de VAR?

Antwoord

De Verklaring arbeidsrelatie, de VAR, zal nog dit jaar worden vervangen door voorbeeldovereenkomsten. Het eerder gepresenteerde alternatief voor de VAR, de Beschikking geen loonheffing, is na kritiek vanuit alle hoeken van de samenleving ingetrokken. Zie ook BelastingBelangen, april 2015: [Van BGL naar voorbeeldcontracten met ZZP'ers](#).

Belangenorganisaties van opdrachtgevers of opdrachtnemers kunnen per bedrijfssector voorbeeldovereenkomsten opstellen voor de arbeidsverhouding tussen opdrachtgevers en zzp-ers. Die overeenkomsten kunnen zij voorleggen aan Financiën, die beoordeelt die contracten en laat binnen zes weken weten of de opdrachtgever onder het voorgelegde contract al dan niet loonheffing moet inhouden op de vergoeding voor de zzp-er. De voorbeeldcontracten kunnen per bedrijfssector worden opgesteld, maar opdrachtgevers en opdrachtnemers kunnen ook een individueel contract, voor een specifieke situatie, ter beoordeling voorleggen.

De beslissing van Financiën ziet uitsluitend op de vraag of er al dan niet loonheffing moet worden ingehouden; er wordt geen uitspraak gedaan over de belastingheffing bij de zzp-er zelf over zijn inkomsten. De beslissing wordt schriftelijk meegedeeld en opdrachtgever en opdrachtnemer kunnen daar zekerheid aan ontleen, mits daadwerkelijk conform de overeenkomst wordt gehandeld. Blijkt dat later, bij controle of anderszins, niet zo te zijn dan kan de opdrachtgever een naheffingsaanslag – met boete – worden opgelegd. De Belastingdienst gaat zelf ook voorbeeldovereenkomsten opstellen. Het is de bedoeling om eind oktober 2015 zo'n veertig goedgekeurde modellen te hebben gepubliceerd.

Opdrachtgevers blijven ook bij de voorbeeldovereenkomsten medeverantwoordelijk voor de inhouding en afdracht van loonheffing: zij moeten controleren of de zzp-er zijn werkzaamheden uitvoert conform de tussen hen gesloten (en door Financiën geaccordeerde) overeenkomst. De aansprakelijkheid van opdrachtgevers wordt zeker niet minder dan voorheen. Onder de VAR kon de opdrachtgever volstaan met een eenmalige toetsing, aan het begin van de rit, als de zzp-er voor hem ging werken. Als de VAR actueel was en afgegeven voor werkzaamheden die de zzp-er voor de opdrachtgever ging verrichten, dan kon de opdrachtgever met een check op de identiteit van de zzp-er en het maken van wat kopietjes een vrijwaring verkrijgen. Dat is onder de voorbeeldcontracten anders. Daar zal de opdrachtgever voortdurend moeten controleren of de zzp-er zijn werkzaamheden conform de voorbeeldovereenkomst uitvoert. Alleen dan is hij gevrijwaard van de inhouding en afdracht van loonheffing.

BTW-herziening in jaar van ingebruikneming: volledig of voor 1/10 deel?

30 augustus 2015

Mijn BV heeft begin dit jaar een pand gekocht, voor de verhuur. Het pand is met BTW geleverd, ik wil het dan ook graag met BTW gaan verhuren om de aftrek van voorbelasting veilig te stellen. De omzetbelasting bij de levering is volledig als voorbelasting in aftrek gebracht. De verhuur verloopt minder vlot dan ik gedacht had. Onlangs heeft zich wel een kandidaat huurder gemeld, maar die instelling valt niet onder de omzetbelasting: zij willen zonder BTW huren. De huur die ze willen betalen is wel akkoord. Stel dat ik met deze instelling in zee ga, dan moet ik de aftrek van voorbelasting herzien. Moet mijn BV dan de voorafrek in dit jaar volledig terugdraaien, of voor 1/10 deel?

Antwoord

Het recht op aftrek van omzetbelasting ontstaat in het tijdvak waarin de leverancier zijn goederen of diensten factureert. Voor de aftrek is beslissend welke bestemming de afnemer aan het goed geeft. In uw situatie is de BV, de afnemer, van plan om het verworven pand mét BTW te gaan verhuren, dus voor BTW-belaste prestaties te gaan gebruiken. Dat rechtvaardigt een volledige aftrek van de omzetbelasting die haar ter zake in rekening is gebracht. Maar die aftrek is nog niet definitief. Aan het einde van het jaar waarin het goed – het pand – in gebruik is genomen moet de aftrek van voorbelasting herbeoordeeld worden. Nagegaan moet worden of de oorspronkelijke bestemming bij aanschaf van dat goed ook bewaarheid is geworden. En dat is niet het geval als uw BV het pand zonder BTW gaat verhuren.

Als het pand na de ingebruikneming niet volledig voor BTW-belaste prestaties wordt gebruikt moet volgens de Nederlandse wetgeving de *volledige* aftrek van voorbelasting worden herzien. Na het jaar van de ingebruikneming wordt het gebruik van het goed nog een tijd gevolgd – roerende zaken vier jaar, onroerende zaken negen jaar – om recht te doen aan een wijziging in gebruik in een later jaar.

De volledige herziening van de voorbelasting in het jaar van ingebruikneming uit de Nederlandse wetgeving staat op gespannen voet met de Europese BTW-richtlijn. Het Europese Hof van Justitie heeft ruim een jaar geleden beslist dat een herziening ineens, in één jaar, niet is toegestaan. De Europese Richtlijn hanteert een herzieningsperiode van vijf jaar voor investeringsgoederen en van (door een EU-lidstaat te verlengen tot maximaal) 20 jaar voor onroerende investeringsgoederen, te rekenen vanaf de ingebruikneming.

Uw BV kan met een beroep op de Europese richtlijn de herziening van voorbelasting dit jaar, het jaar van de ingebruikneming, beperken tot 1/10 deel van de in aftrek gebrachte voorbelasting. In de daaropvolgende jaar kan – met een beroep op de Nederlandse wetgeving – een vervolgherziening worden afgeweerd. Dat kan uw BV een aardig BTW-voordeel opleveren als de belastingrechter hier in meegaat.

Meerdere werkgevers, één samenhangende groep

31 augustus 2015

Ondernemers die hun bedrijfsactiviteiten en personeel in meerdere BV's hebben ondergebracht, kunnen de Belastingdienst vragen om die BV's – als inhoudingsplichtigen – als een samenhangende groep aan te wijzen. Dat levert administratieve voordelen op, een werknemer kan dan eenvoudiger van de ene naar de andere BV overstappen. De nieuwe werkgever-BV hoeft dan niet opnieuw zijn identiteit vast te stellen, de gegevens voor de loonheffing van die werknemer aan te leveren, zijn jaarloon vast te stellen voor tabeltoepassingen, etc.

Het verzoek voor aanwijzing als samenhangende groep moet door alle BV's gezamenlijk worden gedaan. De inspecteur beslist bij beschikking.

Een onverwacht einde van de TBS-regeling?

30 augustus 2015

Mijn holding-BV heeft vorig jaar alle aandelen verkocht in een van mijn twee werk-BV's. Ik kreeg een bod dat ik niet kon weigeren. Sinds jaar en dag verhuur ik een pand aan de betreffende werk-BV, en die verhuur is na de aandelenoverdracht gewoon doorgelopen. Er is in het huurcontract geen letter veranderd, en de huur is contractueel geïndexeerd. De inkomsten uit dat pand heb ik altijd in box 1 aangegeven, onder de terbeschikkingstellingsregeling. Het onderhoud aan het pand doe ik altijd zelf; ik ben een hobby-bouwvakker. De inspecteur stelt nu dat de TBS-regeling met de verkoop van de aandelen is beëindigd, en hij wil de – omvangrijke – meerwaarde op het pand bij mij in box 1 gaan belasten. Is dat terecht? De huur is toch gewoon doorgelopen? En ik heb voor het pand geen geld ontvangen, dus waar moet ik de belasting van betalen? En als de inspecteur het toch bij het rechte eind heeft, kan ik daar dan nog wat tegen in brengen?

Antwoord

De inspecteur zit goed. Uw holding heeft alle aandelen in de werk-BV verkocht en daardoor heeft u geen – middellijk – aanmerkelijk belang meer in die BV. Dat heeft tot gevolg dat u niet langer voldoet aan de voorwaarden die de wet stelt voor toepassing van de terbeschikkingstellingsregeling. De verhuur van het pand valt vanaf de aandelenoverdracht – het passeren van de akte bij de notaris - niet langer onder de terbeschikkingstellingsregeling, maar in box 3, onder de vermogensrendementsheffing. Die boxovergang betekent dat u moet afrekenen over het verschil tussen de werkelijke waarde en de fiscale boekwaarde van het pand op de TBS-balans. Die heffing kan oplopen tot 45,76% inkomstenbelasting, het maximale tarief in box 1 van 52% minus 12% terbeschikkingsvrijstelling.

U constateert terecht dat die afrekening problematisch is omdat u in privé geen opbrengst voor het pand heeft ontvangen. De wetgever heeft daar een tegemoetkoming voor getroffen: u kunt uitstel van betaling krijgen voor de inkomstenbelasting die u verschuldigd bent over de meerwaarde van het TBS-pand. 10 jaar lang, rentedragend, mits u voldoende zekerheid stelt voor de verschuldigde belasting.

Op basis van de door u verstrekte gegevens is er wellicht een mogelijkheid om in box 1 onder de terbeschikkingstellingsregeling te blijven vallen. Als u de onderhoudswerkzaamheden aan het verhuurde pand nog steeds zelf verricht – het groot onderhoud of andere aanpassingen aan dat pand – kunt u stellen dat u dat pand rendabel maakt op – zoals de wet het zegt – “een wijze die normaal, actief vermogensbeheer te buiten gaat”. De wet stelt deze vorm van vermogensbeheer gelijk aan een werkzaamheid die belast is onder de terbeschikkingstellingsregeling. Bij de afweging van deze optie moet u zich wel realiseren dat de 12% terbeschikkingsvrijstelling voor deze werkzaamheid niet van toepassing is. U verspeelt met dit alternatief derhalve een belastingvrije bate van 12% van de meerwaarde van het pand. Bespreekt u deze optie eens met uw adviseur; hij moet die bij de inspecteur verdedigen.

Tattoos: kunst of geen kunst, 6% of 21% BTW

26 augustus 2015

Als een kunstenaar/ondernemer een kunstvoorwerp levert, is op die levering het verlaagde 6% BTW tarief van toepassing. Is het geen kunst, dan kost de levering 21% omzetbelasting. De discussie over wat wel of niet kunst is, is van alle tijden. Is het aanbrengen van een tattoo het leveren van een kunstvoorwerp? Zijn unieke tatoeages kunst voor de heffing van omzetbelasting? De belastingrechter vindt van niet, zo blijkt uit een recente uitspraak.

Ted Willy was tatoeëerder. Willy bracht voor al zijn werkzaamheden als lichaamskunstenaar / ondernemer het algemene BTW-tarief van 21% in rekening. Met ingang van het 2de kwartaal 2013 deed hij dat anders: hij splitste zijn omzet en rekende die grotendeels toe aan het ontwerpen van unieke tatoeages. Daarop was volgens Willy het 6% BTW-tarief van toepassing. De door hem ontworpen tatoeages waren uniek, en moesten als kunstvoorwerpen aangemerkt worden. Andere tatoeërders gebruiken zijn ontwerpen, en steeds meer klanten lieten de door hem ontworpen tatoeages zetten, of verzamelden tekeningen daarvan. De inspecteur vond de tattoos geen kunst voor de heffing van de omzetbelasting, en legde Willy een naheffingsaanslag BTW op, met een verzuimboete van 10%.

In de daarop volgende procedure stelde Rechtbank Den Haag de inspecteur in het gelijk. De Rechtbank overwoog dat het lage BTW tarief van toepassing is op kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten die onder Tabel I, post a.29 bij de Wet op de omzetbelasting vallen. Daarbij gaat het met name om schilderijen, collages en decoratieve platen, geheel van de hand van de kunstenaar en originele gravures, etsen en litho's.

Tijdens de zitting voor de Rechtbank werden de inspecteur en Willy het er alsnog over eens dat het aanbrengen van een tatoeage op de huid niet kan worden aangemerkt als het vervaardigen van een kunstvoorwerp: die dienst valt onder het BTW-tarief van 21%.

De Rechtbank ging niet akkoord met de toepassing van het lage BTW-tarief op de omzet die Willy had toegerekend aan het ontwerpen van tatoeages. De Rechtbank vond het niet aannemelijk dat Willy zich vanaf het tweede kwartaal van 2013 voornamelijk had toegelegd op het ontwerpen van unieke tatoeages en tekeningen. En dat zijn tatoeages door andere tatoeërders werden aangebracht en tekeningen daarvan door zijn klanten verzameld werden vond de Rechtbank geen reden om die tatoeages als kunstvoorwerpen aan te merken.

De Rechtbank handhaafde ook de verzuimboete van 10% op de naheffingsaanslag. De Rechtbank vond die boete 'passend en geboden'.

Commentaar

Deze uitspraak zal lichaamskunstenaars en hun klanten niet welgevallig zijn. Tatoeages mogen dan geen kunstvoorwerpen zijn voor de heffing van omzetbelasting, kunstzinnig kunnen ze wel zijn. Voor wie daar aan twijfelt: Nederland heeft een tattoo museum gehad, het Amsterdam Tattoo Museum, met de collectie tatoeages van Nederland's bekendste tatoeëerder Henk Schiffmacher. Dat museum heeft maar kort bestaan: kort na de opening viel het doek en volgde een faillissement.

DAT NOEM IK KUNST MET EEN GROTE K.

Onverwacht groot voordeel? Ga geruisloos de BV in!

31 augustus 2015

Hebt u, ondernemer met een eenmanszaak, in dit jaar een onverwacht groot voordeel geïncasseerd? Een lot uit de loterij? Bijvoorbeeld omdat de verhuurder de huur van uw bedrijfspand voortijdig wil beëindigen en u een substantiële 'oprotpremie' biedt. Of omdat u een onverwachte hoge vergoeding heeft verkregen bij verkoop van een zelfontwikkelde software applicatie?

Die onverwachte bate gaat u ruim 44% aan inkomstenbelasting kosten, het maximumtarief van 52%, verminderd met de 14% MKB-winstvrijstelling. U kunt die directe hoge heffing matigen door uw eenmanszaak met terugwerkende kracht om te zetten in een BV. In de BV betaalt u veel minder belasting over die eenmalige hoge bate, 20% of 25% vennootschapsbelasting, en misschien in de verre toekomst nog de aanmerkelijkbelang-heffing. Met een geruisloze inbreng in de BV kunt u teruggaan tot 1 januari 2015. Geruisloos wil zeggen dat u bij de omzetting van de eenmanszaak in de BV niet hoeft af te rekenen met de fiscus over de stille reserves en andere meerwaarden in uw onderneming: de eenmanszaak schuift geruisloos door in een BV. Voor zo'n geruisloze inbreng is vereist dat u snel een voorovereenkomst of intentieverklaring (tot inbreng in de BV) sluit én die vóór 1 oktober 2015 bij de Belastingdienst laat registreren. U moet om terugwerkende kracht tot 1 januari verzoeken. Financiën weigerde tot voor kort die terugwerkende kracht als daardoor een incidenteel fiscaal voordeel wordt behaald. Maar zo heeft onze Hoge Raad recent beslist, het tariefvoordeel van de BV is geen incidenteel, maar een permanent voordeel. Dat kan de terugwerkende kracht niet blokkeren.

Uw adviseur kan de geruisloze omzetting van uw eenmanszaak in een BV voor u verzorgen.

Uitdeling van winst = opbrengst voor de HIR

26 augustus 2015

De ondernemer die een bedrijfsmiddel met boekwinst verkoopt, kan een directe belastingheffing over die boekwinst voorkomen door die in een herinvesteringsreserve onder te brengen. Voor die reservering is vereist dat de ondernemer het voornemen heeft om te herinvesteren in bedrijfsmiddelen, in hetzelfde jaar of in een van de drie volgende jaren. De wet staat een reservering toe van het verschil tussen "de opbrengst bij vervreemding van het bedrijfsmiddel" en de boekwaarde daarvan. De belastingrechter heeft die 'opbrengst' onlangs opmerkelijk ruim uitgelegd: een uitdeling van winst, door een BV aan haar aandeelhouder, kwalificeert als 'opbrengst' voor de herinvesteringsreserve.

De Hoge Raad, onze hoogste belastingrechter, heeft sinds 1970 het begrip 'opbrengst' uit de wettelijke regeling van (toen nog de vervangingsreserve, thans) de herinvesteringsreserve uitgelegd als 'de vergoeding die bij vervreemding van het bedrijfsmiddel van de koper is bedongen'. Door die strikte uitleg is een reservering niet mogelijk voor een correctie op de opbrengst bij verkoop van een bedrijfsmiddel als de verkoopprijs niet zakelijk is bepaald. Bijvoorbeeld als de BV een bedrijfsmiddel voor een 'vriendenprijs' aan de aandeelhouder of een familielid daarvan verkoopt. Het bedrag van de correctie is dan niet van de koper bedongen. Reservering is evenmin mogelijk als de ondernemer een bedrijfsmiddel van zijn ondernemingsvermogen overbrengt naar privé. Er is dan geen opbrengst bedongen.

De belastingrechter heeft deze strikte uitleg in een recente uitspraak verlaten.

Die uitspraak betreft een BV die in 2006 diverse panden verkocht aan de dochter en kleinkinderen van haar directeur-groootaandeelhouder. De BV behaalde daarbij een boekwinst van afgerond € 50.000, en stopte die in een herinvesteringsreserve: de BV had een aantoonbaar voornemen tot herinvestering in nieuwe vastgoedprojecten. Na een boekenonderzoek stelde de inspecteur dat de BV bij de transacties onzakelijk had gehandeld, en dat zij de onroerende zaken voor een objectief gezien veel te lage prijs had verkocht. De inspecteur liet de betreffende panden taxeren en met de uitkomst daarvan corrigeerde hij de opbrengst bij verkoop met € 711.126. Hij verhoogde de winst van de BV met dat bedrag en belaste dat bij de directeur-groootaandeelhouder als een (vermomde) uitdeling van winst.

Na een lange procedure besliste Hof Den Bosch dat de inspecteur de hogere waarde van het verkochte vastgoed voldoende had onderbouwd en dat hij opbrengst bij verkoop terecht had gecorrigeerd en als uitdeling van winst had aangemerkt. Maar die correctie leidde niet tot een hogere belastbare winst in de BV. De BV had een aantoonbaar voornemen tot herinvesteren – de inspecteur had dat niet betwist en de reservering van de € 50.000 boekwinst aanvaard – en daarom kon de gecorrigeerde € 711.126 meeropbrengst volgens het Hof ook in de herinvesteringsreserve worden ondergebracht. Het Hof vernietigde de winstcorrectie in de BV en verminderde de aanslag vennootschapsbelasting. De Hoge Raad heeft deze uitspraak in cassatie zonder nadere motivering bevestigd.

Commentaar

Een opmerkelijke uitspraak. Het Hof en de Hoge Raad aanvaarden een uitdeling van winst als 'opbrengst' voor de herinvesteringsreserve, zonder daar al te veel woorden aan te besteden. Met deze uitspraak komt de belastingrechter terug op een uitleg die decennia lang als vaste jurisprudentie in de praktijk is toegepast. Voor de praktijk is deze verruiming van groot belang: de herinvesteringsreserve kan in meer situaties worden toegepast.

Betalingskorting mét BTW-voordeel

26 augustus 2015

Ondernemers die hun facturen snel betaald willen krijgen, kunnen afnemers een betalingskorting aanbieden. Die korting – veelal 3% – komt in mindering op het factuurbedrag exclusief BTW en heeft geen gevolgen voor de BTW-af trek: de afnemer kan de volledige op de factuur vermelde omzetbelasting als voorbelasting aftrekken. Rechtbank Gelderland heeft onlangs beslist dat die regeling ook geldt als de leverancier geen korting aanbiedt, maar de afnemer die eigenmachtig toepast en de leverancier daar stilzwijgend mee instemt. Dat biedt perspectief op een betalingskorting mét BTW-voordeel.

BV X, een BTW-plichtige ondernemer, betaalde haar facturen altijd binnen enkele dagen. De BV 'beloonde' zichzelf voor dit goede betalingsgedrag door op haar inkoopfacturen standaard een betalingskorting van 3% toe te passen. Meerdere leveranciers van de BV hadden zo'n korting op hun rekeningen vermeld, maar BV X paste ook een korting toe op de facturen waarop die niet werd aangeboden. Zij vermeldde dan zelf de korting op de rekening, door het factuurbedrag (exclusief BTW) met 3% te verminderen of door 'min 3%' te noteren. BV X bracht in alle gevallen de volledige omzetbelasting als voorbelasting in aftrek. Toen de inspecteur dat constateerde legde hij de BV een naheffingsaanslag op. Een volledige BTW-af trek was volgens hem slechts toegestaan als de leverancier een betalingskorting aanbood, én die op de factuur was vermeld. Bij een eigenmachtig toegepaste korting had BV X de omzetbelasting over het niet betaalde bedrag alsnog moeten afdragen.

BV X verzette zich tegen de naheffingsaanslag en ging in beroep.

Rechtbank Gelderland overwoog dat de wet een speciale regeling kent voor betalingskortingen: de afnemer kan de op de factuur vermelde BTW volledig als voorbelasting in aftrek brengen, en de leverancier moet datzelfde bedrag aan belasting afdragen. De leverancier draagt dan in feite teveel belasting af, hij heeft immers geen volledige betaling van zijn rekening ontvangen. Hij kan dat corrigeren door voor het bedrag van de betalingskorting een aanvullende factuur uit te reiken. Dat heeft dan weer tot gevolg dat de BTW-af trek bij de afnemer navenant wordt verminderd.

De Rechtbank beslist dat voor het toepassen van de regeling voor betalingskortingen niet vereist is dat de leverancier die korting aanbiedt én dat die op de factuur is vermeld. Die – door de inspecteur gestelde eis – is niet in de wet opgenomen. Beslissend is of afnemer en leverancier een betalingskorting zijn overeengekomen. En dat was volgens de Rechtbank in de berechte casus het geval. In alle gevallen waarin belanghebbende ofwel de leverancier om een betalingskorting had gevraagd, ofwel die eigenmachtig had toegepast, was die leverancier daar uitdrukkelijk of stilzwijgend mee akkoord gegaan. De betreffende leveranciers hadden in geen enkel geval een aanvullende factuur aan BV X uitgereikt. De Rechtbank verklaarde het beroep van BV X gegrond en vernietigde de naheffingsaanslag.

Commentaar

Een leuke uitspraak die vlot betalende afnemers een dubbel voordeel kan opleveren: een betalingskorting, plus BTW-af trek. Dat gaat goed zolang de leverancier geen aanvullende factuur voor de betalingskorting uitreikt.

Vraag buitenlandse BTW terug, vóór 30 september

31 augustus 2015

Hebt u, BTW-ondernemer, het afgelopen jaar omzetbelasting betaald in andere lidstaten van de Europese Unie? Die kunt u terugvragen. U moet het teruggaafverzoek elektronisch indienen, uiterlijk 30 september 2015. Als Nederlandse BTW-ondernemer kunt u hiervoor gebruik maken van de portaalsite van de Belastingdienst: [Teruggaaf van btw uit andere EU-landen: inloggen](#). U moet dan wel inloggegevens aanvragen. Dat kan online, maar houdt u er wel rekening mee dat het toekennen van die inloggegevens soms wel een aantal weken duurt. Zie voor meer informatie de website van de Belastingdienst: [BTW terugvragen uit andere EU-landen](#).

Let op: de uiterste datum om het verzoek in te dienen – 30 september 2015 – is bindend! Verzoeken die te laat zijn, hoeft de andere EU-lidstaat niet in behandeling te nemen.

EU-verordening voor grensoverschrijdend erven

28 augustus 2015

Per 17 augustus 2015 is een nieuwe Europese verordening voor grensoverschrijdende nalatenschappen in werking getreden. Door die nieuwe verordening wordt het een stuk eenvoudiger en minder duur om een buitenlandse erfenis af te wikkelen en goederen uit zo'n erfenis te verkrijgen. De verordening geldt voor alle lidstaten van de Europese Unie, behalve voor het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken.

Een grensoverschrijdende erfenis leidt al snel tot dubbele belastingheffing: de lidstaten in de Europese Unie hebben sterk uiteenlopende regels voor de erfbelasting. Nederland kijkt voor de erfbelasting naar de woonplaats van de overledene, niet naar de plaats waar zijn vermogen zich bevindt. Als de erflater in Nederland woonde, moet in Nederland erfbelasting worden betaald over zijn erfenis, ook als er een vakantiehuis in het buitenland wordt geërfd of als alle erfgenamen in het buitenland wonen. In Nederland zijn veel echtparen in gemeenschap van goederen gehuwd. Dat huwelijksgoederenregime heeft directe gevolgen voor de omvang van de nalatenschap als een van beide echtgenoten komt te overlijden. De andere EU-lidstaten kennen dat regime niet, en negeren dat bij een grensoverschrijdende vererving. In Nederland kan een ongehuwd samenwonende partner in aanmerking komen voor de vrijstelling die voor een gehuwde partner geldt. In andere EU-lidstaten is dit veelal niet het geval. Zo zijn er nog veel meer verschillen.

De Europese Erfrechtverordening biedt daar een oplossing voor. De verordening bewerkstelligt dat het erfrecht van één lidstaat bepaalt wie wat erft en hoe de erfenis moet worden afgewikkeld. Daarbij gaat het zowel om de betaling van alle schulden van de erflater als de verdeling van de nalatenschap. De verordening heeft géén betrekking op belastingen.

De verordening bepaalt dat het erfrecht van toepassing is van de lidstaat waar de overledene zijn verblijfplaats had. Een burger kan daar bij testament van afwijken, hij kan een rechtskeuze voor het erfrecht van een andere lidstaat maken, maar uitsluitend op grond van zijn nationaliteit.

Voor de Nederlander die in ons land komt te overlijden, wordt op basis van zijn Nederlandse testament vastgesteld wie zijn buitenlandse bezittingen – stel een vakantiehuis in Frankrijk – erft. Vervolgens wordt aan de hand van het Franse erfrecht vastgesteld of en hoeveel erfbelasting daar betaald moet worden over de waarde van die vakantiewoning. Zijn erfgenamen kunnen bij een notaris in Nederland terecht voor de verdeling van het huis in Frankrijk. Zij kunnen bij die Nederlandse notaris ook een Europese erfrechtverklaring krijgen. Daarmee kunnen zij in Frankrijk aantonen dat ze erfgenaam zijn. Dure, aanvullende procedures in Frankrijk zijn daardoor niet meer nodig. Met de Europese verordening kan een in Nederland wonende erfgenaam hier een verklaring van aanvaarding of verwerping van de nalatenschap kan afleggen; hij hoeft daarvoor niet meer naar het buitenland. Hij kan die verklaring afleggen bij de griffie van de rechtbank in zijn woonplaats. Een afschrift van deze Nederlandse verklaring geldt als bewijs in de erfrechtprocedure in de andere EU-lidstaat.

De verordening is van toepassing op nalatenschappen van personen die na 17 augustus 2015 komen te overlijden.

Commentaar

De Europese Erfrechtverordening regelt dat het erfrecht van één EU-lidstaat van toepassing is en dat bespaart tijd en geld. De verordening biedt geen sluitende regeling voor het voorkomen van dubbele heffing van erfbelasting, maar is zeker een goede stap in die richting.

Teruggaaf agio: belast door voortijdige creditering

24 augustus 2015

De terugbetaling van aandelenkapitaal door een BV aan haar aandeelhouder kan in beginsel belastingvrij plaatsvinden. Dat is logisch: de aandeelhouder krijgt terug wat hij eerder zelf in de BV heeft gestort. De wet hanteert daarbij een objectief stelsel: voor een belastingvrije terugbetaling is niet vereist dat het kapitaal door die desbetreffende aandeelhouder is gestort.

Voor aanmerkelijkbelang-aandeelhouders – zoals de DGA – kent de wet een specifieke voorwaarde: de terugbetaling is belastingvrij voor zover die niet meer bedraagt dan de verkrijgingsprijs van de aanmerkelijkbelang-aandelen en 'tevorens de vergadering van aandeelhouders tot deze teruggaaf heeft besloten en de nominale waarde van de desbetreffende aandelen bij statutenwijziging met een gelijk bedrag is verminderd'.

De belastingrechter legt die laatste zinsnede strikt uit, zo blijkt uit een recente uitspraak. In de berechte casus werd een terugbetaling van € 2.250.000 belast vanwege een voortijdige creditering in rekeningcourant.

Directeur en enig aandeelhouder Bente Bollman van BV X had in 2007 € 2.250.000 aan agio in zijn BV gestort. Dat bedrag werd op 24 mei 2012 gecrediteerd in zijn rekeningcourant. Later dat jaar, op 7 december, werd de notariële akte gepasseerd waarbij het agio werd omgezet in aandelenkapitaal, en de nominale waarde van dat kapitaal werd verminderd. De vergadering van aandeelhouders besloot op diezelfde 7de december tot terugbetaling van kapitaal, tot het bedrag van het agio.

Toen de inspecteur kennis nam van deze gang van zaken legde hij BV X een naheffingsaanslag dividendbelasting op van € 337.500 (15% van € 2.250.000), met een vergrijpboete van € 25.000. Volgens de inspecteur was de terugbetaling niet belastingvrij omdat die – door de creditering – al aan de aandeelhouder was uitgekeerd vóórdat de vergadering van aandeelhouders besloten had tot terugbetaling en de notariële akte met de kapitaalvermindering was gepasseerd.

BV X verzette zich tegen de naheffingsaanslag met boete bij Rechtbank Den Haag.

De BV stelde primair dat op het tijdstip van de creditering nog geen sprake was van een betaalbaarstelling van dividend. Subsidiar stelde zij dat zo de uitkering wél op 24 mei had plaatsgevonden, die betaling onverschuldigd was en vóór 7 december was teruggedraaid.

Rechtbank Den Haag besliste dat met de creditering op 24 mei 2012 een teruggaaf van agio had plaatsgevonden. Daarmee was voldaan aan het belastbare feit voor de dividendbelasting. Vóór 7 december was niet voldaan aan de vereisten voor een belastingvrije terugbetaling en de BV had niet aannemelijk gemaakt dat de uitkering voordien was teruggedraaid.

De rechtbank handhaafde de naheffingsaanslag, maar vernietigde wel de boete van € 25.000. Dat er een fout was gemaakt bij de uitvoering van de terugbetaling van aandelenkapitaal was onvoldoende reden om bij belanghebbende grove schuld te veronderstellen.

Commentaar

Dit is een dure vergissing. Agio kan belastingvrij aan de aandeelhouder worden teruggegeven, maar dan moet het eerst bij notariële akte worden omgezet in aandelenkapitaal, vervolgens moet de vergadering van aandeelhouders besluiten tot terugbetaling en moet de nominale waarde van het aandelenkapitaal bij notariële akte navenant worden verminderd. Pas daarna kan de terugbetaling belastingvrij plaatsvinden. Deze fout krijgt nog een vervolg: de DGA moet over dit voordeel in box 2 nog 10% aanmerkelijkbelang-heffing bijbetalen.

Let op bij verbreking BTW-fiscale eenheid

31 augustus 2015

Bij een fiscale eenheid voor de omzetbelasting zijn alle 'verenigde' ondernemers hoofdelijk aansprakelijk voor de verschuldigde omzetbelasting. Bij de aanvang van de fiscale eenheid ontstaat die hoofdelijke aansprakelijkheid (pas) als de inspecteur de fiscale eenheid bij beschikking heeft vastgesteld. Bij het verbreken van de fiscale eenheid kan de inspecteur ook een beschikking afgeven, maar die beschikking heeft niet tot gevolg dat de hoofdelijke aansprakelijkheid is beëindigd. De hoofdelijke aansprakelijkheid blijft bestaan, zelfs voor de omzetbelasting die verschuldigd wordt ná het verbreken van de fiscale eenheid, totdat de inspecteur schriftelijk is geïnformeerd over het beëindigen van de fiscale eenheid. U moet het einde van de eenheid zelf schriftelijk melden bij de bevoegde inspecteur. Niet vergeten!

Combinatie BV en eenmanszaak: goed regelen

24 augustus 2015

Ons belastingstelsel kent een fors verschil in belastingdruk tussen inkomsten uit arbeid en winst uit onderneming. Winst wordt veel vriendelijker belast dankzij de vele aftrekposten voor ondernemers. Dat verschil in belastingdruk maakt het salaris van een DGA uit de BV een dure inkomstenpost. Veel DGA's hebben daarom een deel van hun bedrijfsactiviteiten van de BV afgesplitst en oefenen die als IB-ondernemer uit. De combinatie van een BV plus eenmanszaak kan fiscaal erg profijtelijk uitpakken, maar dat vergt wel dat een en ander goed geregeld is. Anders gaat het gierend mis, zoals in onderstaande uitspraak.

Constant de Klos was veehandelaar. Hij dreef zijn handel in een eenmanszaak én in een BV. In de eenmanszaak had hij zijn reguliere handelsactiviteiten ondergebracht, in de BV deed hij uitsluitend internationale transacties. De Klos was de enige werknemer in BV X, zijn holding-BV; hij verrichtte zijn werkzaamheden voor de werk-BV krachtens een managementovereenkomst. Voor 2009 deed De Klos aangifte inkomstenbelasting naar een belastbaar inkomen in box 1 van € 55.094. In dat inkomen was een salaris uit BV X van € 60.000 begrepen. De Klos claimde de zelfstandigenaftrek en MKB-winstvrijstelling voor de winst uit de eenmanszaak. Uit de aangifte vennootschapsbelasting over 2009 bleek dat BV X in dat jaar € 365.000 aan managementvergoedingen in rekening had gebracht voor de door De Klos verrichtte werkzaamheden, te weten € 300.000 bij de werk-BV en € 65.000 bij de eenmanszaak.

De inspecteur schrapte de geclaimde zelfstandigenaftrek en MKB-winstvrijstelling. De Klos kon desgevraagd niet aannemelijk maken dat hij meer dan 50% van zijn voor werkzaamheden beschikbare tijd voor zijn eenmanszaak had gewerkt. De inspecteur corrigeerde ook het salaris van De Klos: hij paste de afroommethode toe en stelde het gebruikelijk loon vast op € 229.950. Dat berekende hij door de opbrengsten van € 365.000 te verminderen met 10% voor werkgeverslasten en oudedagsvoorziening, en 30% doelmatigheidsmarge. De Klos had zelf een salaris van € 60.000 gerekend, de inspecteur corrigeerde € 169.950.

De Klos verzette zich tegen al die correcties, de zaak kwam voor Hof Den Bosch. Het Hof stelde de inspecteur in het gelijk. De inspecteur had De Klos bij herhaling gevraagd om met een urenadministratie aan te tonen dat hij meer dan 50% van zijn werktijd aan de eenmanszaak besteedde. De Klos overlegde die urenspecificatie pas op de zitting, en dat was volgens het Hof te laat. Het Hof was mét de inspecteur van oordeel dat De Klos zijn werkzaamheden voor de BV onmogelijk in vier uur per week kon hebben verricht. En dat aantal uren paste niet bij een managementfee van € 300.000. De Klos kon niet aannemelijk maken dat in die fee ook vergoedingen voor andere zaken dan zijn werkzaamheden waren begrepen. Het Hof besliste dat de inspecteur terecht de zelfstandigenaftrek en MKB-winstvrijstelling had geweigerd, én dat hij het gebruikelijke loon niet te hoog had vastgesteld.

Commentaar

Zo moet het dus niet. De belanghebbende in deze zaak had geen objectief controleerbare splitsing aangebracht tussen zijn BV en eenmanszaak. Hij verrichtte zijn werkzaamheden als IB-ondernemer vanuit zijn BV en bracht de eenmanszaak daarvoor een managementfee in rekening. Voor zijn BV-activiteiten berekende hij een managementfee aan de werk-BV die onverklaarbaar hoog was. Dit is geen voorbeeld ter navolging.

Echtscheiding in cijfers: voor uw financiële planning

31 augustus 2015

Heeft u bij uw financiële planning rekening gehouden met het risico van echtscheiding?

Een scheiding heeft grote financiële gevolgen – vanwege de boedelscheiding, 12 jaar alimentatie, enz. – en die raken uw financiële planning in het hart.

Echtscheiding is niet meer weg te denken uit onze samenleving. Het aantal echtscheidingen is – volgens recente cijfers van het CBS – opgelopen tot 37% van alle huwelijken. De gemiddelde huwelijksduur bij echtscheiding is 14,5 jaar. Dat is de laatste jaren wat opgelopen, en daarmee ook de gemiddelde leeftijd van de scheidende partners. Die is voor mannen 46 jaar, en voor vrouwen 42,9 jaar.

Bij echtscheiding wordt wat minder vaak partneralimentatie toegewezen – nu nog bij een op de zes echtscheidingen – maar de bedragen zijn hoger geworden. In 2001 was het mediane alimentatiebedrag € 450, in 2011 was dit opgelopen tot € 650. De bedragen aan alimentatie lopen sterk uiteen: in ruim 30% van de gevallen gaat het om minder dan € 400 per maand, in 15% is het meer dan € 1.600 per maand. Houdt u er rekening mee?

Vordering op medemaat: onzakelijke lening

24 augustus 2015

Bij de afwaardering of kwijtschelding van een lening is het verlies niet aftrekbaar als die lening als een onzakelijke lening moet worden aangemerkt. Dat is het geval als de geldgever bij het verstrekken van de lening geen zakelijke condities heeft bedongen voor rente, aflossing en zekerheid, en daardoor een debiteurenrisico heeft aanvaard dat een zakelijk handelende derde niet zou hebben gedaan. De belastingrechter heeft dit leerstuk onlangs ook toegepast op ondernemers in een maatschap die hun vordering op een medemaat – het verschil in de kapitaalrekeningen – te ver hadden laten oplopen: het verlies door afwaardering en kwijtschelding van die lening was niet aftrekbaar.

De belastingrechter heeft het leerstuk van de onzakelijke leningen in een lange reeks van uitspraken ontwikkeld. In BelastingBelangen zijn die uitspraken vaak aan de orde gesteld: zie onder meer BelastingBelangen, april 2009: [Onzakelijke lening: geen verlies bij afwaardering](#), april 2012: [De aanpak van onzakelijk debiteurenrisico](#), augustus 2014: [Onzakelijke leningen en TBS-verlies](#), en februari 2015: [Onzakelijke leningen: ook bij leningen 'opzij'](#).

Hof Arnhem-Leeuwarden heeft de reikwijdte van onzakelijke leningen onlangs verder vergroot en deze aanpak ook toegepast bij onzakelijk handelende maten in een maatschap.

De uitspraak betreft een maatschap tussen een vader, een moeder en een zoon. Zij exploiteerden gedrieën in maatschapsverband een potplantenkwekerij. Pa en ma hadden ieder een winstaandeel van 25%, zoonlief 50%. Iedere maat mocht – krachtens de maatschapsakte – geld uit de kas van de maatschap opnemen als voorschot op zijn winstaandeel. Als later, bij het vaststellen van de jaarstukken bleek dat een maat meer dan zijn winstaandeel had opgenomen, moest hij het te veel opgenomen bedrag terugstorten.

Zoonlief nam jarenlang meer op uit de kas dan zijn winstaandeel. Sinds het aangaan van de maatschap had hij een negatief kapitaal en dat was in de loop der jaren steeds verder opgelopen door hoge privéopnamen en bedrijfsverliezen. De bedrijfsresultaten van de maatschap waren niet best. In 2005 wilde junior uit de maatschap treden. Hij ging in loondienst werken bij een derde, en hij probeerde bij de bank een financiering te krijgen om zijn negatieve kapitaal – van € 334.152 per ultimo 2006 – af te lossen. Dat lukte niet.

In 2007 werd besloten om de bedrijfsactiviteiten te gaan afbouwen; pa en ma wilden aansluitend de percelen grond en opstallen verkopen. In dat familieberaad besloten pa en ma om € 134.152 kwijt te schelden op hun vordering op junior. Na die kwijtschelding had junior ultimo 2007 nog een negatieve kapitaal € 200.000, om en nabij gelijk aan het negatieve kapitaal van pa en ma van € 195.122 per persoon. Pa en ma brachten beiden een aftrekpost van € 117.076 in mindering op hun winstaandeel uit de maatschap: € 67.076 (50% van € 134.152) wegens de kwijtschelding, plus ieder € 50.000 wegens oninbaarheid van de vordering van de maatschap op junior.

De inspecteur accepteerde die aftrekpost niet. Hij stelde dat de vordering die pa en ma op hun zoon hadden (via de kapitaalrekening van de maatschap) niet tot hun ondernemingsvermogen behoorde zodat een verlies niet aftrekbaar was. En als die vordering toch tot het ondernemingsvermogen kon worden gerekend, dan was

het verlies niet aftrekbaar omdat zij onzakelijk hadden gehandeld door er mee in te stemmen dat het negatieve kapitaal van junior steeds verder was opgelopen. Door zo te handelen hadden zij een onzakelijk debiteurenrisico genomen dat een derde niet zou hebben aanvaard.

Hof Arnhem-Leeuwarden stelde de inspecteur in het gelijk.

Het Hof besliste dat beide seniormaten de grenzen van de redelijkheid niet hadden overschreden door hun vordering op hun medemaat tot het ondernemingsvermogen te rekenen. Die vordering – via de kapitaalrekening – moest op grond van de maatschapsakte aangemerkt worden als een vordering van de maatschap. Bij het opeisen van die vordering zou een gunstige afwikkeling van de bedrijfsactiviteiten, met de verkoop van de percelen grond en opstallen later dat jaar in gevaar komen. Daarmee stond voor het Hof vast dat de vordering mede dienstbaar was aan het belang van de maatschap, en aan de onderneming van het echtpaar. Zij mochten de vordering tot het ondernemingsvermogen rekenen.

Het subsidiaire standpunt van de inspecteur trof wél doel.

Het Hof vond mét de inspecteur dat de seniormaten onzakelijk hadden gehandeld bij het laten oplopen van hun vordering op de medemaat: zij hadden een debiteurenrisico aanvaard dat een zakelijk handelende derde niet zou hebben genomen. Het Hof overwoog daarbij dat

- de medemaat in tien jaar tijd € 365.492 bij de maatschap had opgenomen voor privéuitgaven, waar zijn winstaandeel in diezelfde periode niet meer was dan € 89.481;
- in de maatschapsakte was geen beperking gesteld aan de privéopnamen;
- er waren geen afspraken gemaakt over het aanzuiveren van de negatieve kapitaalrekening, en ter zake ook geen zekerheden bedongen;
- de medemaat was in al die jaren 'goed' voor maximaal € 100.000;
- beide seniormaten waren op de hoogte van de financiële situatie van hun medemaat.

Het Hof ging ervan uit dat de seniormaten het onzakelijke debiteurenrisico hadden aanvaard vanwege hun persoonlijke, familiale verhouding met de medemaat. Dat junior onmisbaar was binnen de maatschap vond het Hof niet genoeg reden om te concluderen dat een zakelijk handelende derde een dergelijk risico zou hebben aanvaard. De inspecteur had de aftrek terecht geweigerd.

Commentaar

Deze uitspraak is van groot belang voor personenvennootschappen, voor firma's en maatschappen, met name als de vennoten/maten familie van elkaar zijn. Dan wordt – veelal – niet moeilijk gedaan over grote verschillen in de kapitaalrekening. Deze uitspraak maakt duidelijk dat het 'financieren van een medemaat' fiscale schade kan opleveren. De rechter accepteert in deze casus nog net dat de vordering op de medemaat (via de kapitaalrekening) als ondernemingsvermogen kan worden aangemerkt. Dat dictum heeft veel weg van het spreekwoordelijke 'dubbeltje op zijn kant'. De verliesneming strandt vervolgens op het onzakelijk handelen, het aanvaarden van een debiteurenrisico dat een zakelijk handelende derde niet zou hebben genomen. Hof Arnhem-Leeuwarden geeft met deze uitspraak een forse uitbreiding aan het leerstuk van de onzakelijke leningen, overigens zonder naar de desbetreffende rechtspraak te verwijzen. Als belanghebbende in cassatie gaan, zal blijken of de Hoge Raad die uitbreiding accepteert.

Uitkering door kredietverzekering: geen betaling

31 augustus 2015

Heeft u zich verzekerd tegen het risico dat uw afnemers niet betalen? Als de verzekeraar een schadepost honoreert wordt die uitkering niet aangemerkt als een (gedeeltelijke) betaling door de afnemer. U behoudt het recht om de BTW op de niet betaalde factuur terug te vragen bij de Belastingdienst.

RDA gaat op in WBSO per 2016

29 augustus 2015

De twee fiscale innovatieregelingen S&O-afdrachtvermindering (WBSO, de Wet Bevordering Speur- & Ontwikkelingswerk) en de RDA (de Research & Development Aftrek) worden per 1 januari 2016 geïntegreerd: de RDA gaat op in de WBSO.

De WBSO biedt ondernemers een korting op de afdracht van de loonbelasting die betrekking heeft op loonkosten die verband houden met speur- en ontwikkelingswerk. De RDA biedt een stimulans voor andere kosten dan loonkosten voor research en development.

De ministeries van Economische Zaken en Financiën hebben tot een integratie van beide regelingen besloten omdat er vanuit de praktijk veel kritiek is op de RDA. De belangrijkste kritiekpunten zijn:

- de RDA is gerelateerd aan de hoogte van de fiscale winst. Dat heeft tot gevolg dat ondernemers op het tijdstip van investeren geen zekerheid hebben over het exacte fiscale voordeel;
- het RDA-voordeel kan door (beperkingen in) de voorwaartse verliesverrekening soms pas na jaren worden verrekend. Het liquiditeitsvoordeel van de RDA wordt dan pas veel later genoten, de ondernemer moet de RDA meefinancieren en dat is bij de huidige kredietkrapte een probleem;
- de RDA is onderdeel van de winstberekening en heeft derhalve geen invloed op de winst vóór belasting. Onder de internationale accountingregels (IAS) kan de RDA niet als een gegarandeerde kostenverlaging worden ingeboekt. De WBSO heeft wel invloed op de winst voor belasting en is bij de accounting 'above the line';
- de financiële performance van bedrijven wordt gemeten met kengetallen en ratio's. Die zijn veelal gebaseerd op de winst voor belastingen. De RDA heeft, in tegenstelling tot de WBSO, geen invloed op deze kengetallen en ratio's.

De nieuwe geïntegreerde regeling wordt een afdrachtvermindering met als grondslag alle kosten van research en development en kent twee schijven:

- de eerste schijf met 30% voordeel (40% voor starters) over de kosten tot € 300.000;
- de tweede schijf met 15% voordeel over de kosten boven de € 300.000.

Deze cijfers zijn indicatief, bij het Belastingplan 2016 worden de definitieve cijfers bekend gemaakt. De RVO, de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, zal nog dit jaar het aanvraagprogramma voor de geïntegreerde regeling openstellen om een soepele overgang te bewerkstelligen. De naam WBSO wordt gehandhaafd, de RDA-aanduiding verdwijnt.

Commentaar

De geïntegreerde regeling is een goede bijdrage aan het imago van Nederland Ondernemend Innovatieland. De RDA valt als stimulans niet echt op, zeker niet bij een internationale vergelijking, omdat die niet 'above the line' is en derhalve niet meegenomen kan worden in de kengetallen die bepalend zijn voor investeerders en financiers. Voor MKB-ondernemers levert de integratie vooral een administratieve lastenverlichting op.

Maten: ongelijke kapitaalrekeningen nu regelen

31 augustus 2015

Bent u vrije beroeper in een maatschap? Drijft u uw onderneming samen met anderen in een firma? En nemen de andere maten/vennoten veel meer voor privé op dan u? Let op dat er geen al te grote verschillen ontstaan tussen de kapitaalrekeningen van de maten/vennoten. En zorg ervoor dat u die verschillen zakelijk kunt motiveren. Leg in de maatschaps- of firma-akte vast hoe al te scheve kapitaalsverhoudingen rechtgetrokken moeten worden. Met bepalingen over de toelaatbare omvang van hoofdsom, rente, aflossing en zekerheden.

Met deze aanpak voorkomt u dat u de fiscale schade oploopt door het financieren van uw medemaat of – venoot. Zie ook [Opgelopen vordering op medemaat: onzakelijke lening](#) in dit nummer van BelastingBelangen.